

การศึกษาคำนิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร

นายศักดิ์ดา สามูล

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2083-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF SEXUAL VALUE AND RISK BEHAVIORS AMONG STUDENTS
IN PRIVATE UNIVERSITIES, BANGKOK METROPOLIS

Mr.Sakda Samoon

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health Education

Department of Physical Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2083-1

ศักดิ์ดา สามัญ : การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร (A STUDY OF SEXUAL VALUE AND RISK BEHAVIORS AMONG STUDENTS IN PRIVATE UNIVERSITIES, BANGKOK METROPOLIS) อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. ทิพย์สิริ กาญจนวาสี, 121 หน้า. ISBN 974-17-2083-1.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษานิติมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน เพศชาย 250 คน และเพศหญิง 250 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าที่ (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านค่านิยมทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 86.8 มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ในข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น
2. ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศร้อยละ 76.8
3. เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษานิติ พบว่าส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา พลศึกษา
สาขาวิชา สุขศึกษา
ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม -

4483806727 : MAJOR HEALTH EDUCATION

KEY WORD: SEXUAL VALUE / RISK BEHAVIORS / STUDENTS / PRIVATE UNIVERSITIES / BANGKOK METROPOLIS

SAKDA SAMOON : A STUDY OF SEXUAL VALUE AND RISK BEHAVIORS AMONG STUDENTS IN PRIVATE UNIVERSITIES, BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR : ASST.PROF.TIPSIRI KANJANAWASEE ,Ed.D, 121 pp. ISBN 974-17-2083-1.

The purposes of this research were to study the sexual value, sexual risk behaviors among students, and to compare students' sexual value between males and females in private universities in Bangkok Metropolis. The questionnaires were gathered from 500 first year students (250 males and 250 females). The obtained data were then analyzed in terms of percentages, means, and standard deviations. The t-test was also employed to test the significant differences at .05 level.

The findings were as follows

1. Sexual value of most students was found 86.8 per cent positively while the negative sexual value was : Having had sexual relationship with many people expressed their sexual ability, touching between lovers such as kissing and embracing could be done openly in the public areas and condom was only used in family planning.

2. Sexual risk behaviors among students were found 97.2 per cent drinking alcohol while 88.4 per cent went to the entertainment avenues, and 76.8 per cent used various of medias to arouse their sexual desire.

3. The comparison of sexual value among students between males and females was found significantly different at .05 level. Females had better sexual value than those of male students .

ภาควิชา พลศึกษา
สาขาวิชา สุขศึกษา
ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิติต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม -

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เทพวณี หอมสนธิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภิญโญ วิทวัสชุติกุล อาจารย์วิภาวดี ลีมีงส์สวัสดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นตัวอย่างประชากร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และ ขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลในการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของ อาจารย์พรทิพย์ ศิริสมบุญมเวช ที่ให้การช่วยเหลือผู้วิจัยในหลายๆ ด้าน จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว และขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ศักดา สามูล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	24
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

	หน้า
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	79
รายการอ้างอิง.....	81
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	88
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือ.....	90
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ง ลักษณะข้อความที่แสดงทิศทางการดำเนินงาน.....	117
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	121

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขนาดตัวอย่างประชากรจำแนกนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในแต่ละมหาวิทยาลัย...	32
2	จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	37
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามทิศทางการค่านิยมทางเพศ.....	39
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทิศทางการค่านิยมทางเพศ จำแนกเป็นรายข้อ...	40
5	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่านิยมทางเพศระหว่าง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง จำแนกเป็นรายข้อ.....	43
6	จำนวนและร้อยละพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา.....	47
7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์.....	48
8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการเที่ยวสถานเริงรมย์.....	50
9	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการใช้สิ่งเสพติด.....	52
10	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	53
11	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการกอดจูบกับคู่อริหรือเพศตรงข้าม.....	55
12	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์.....	57
13	ลักษณะข้อความที่แสดงค่านิยมด้านบวกและด้านลบ.....	118

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย กำลังมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยีหลายๆ ด้าน รวมทั้งด้านการติดต่อสื่อสารทำให้มีการรับรู้เรื่องราวและข่าวสารต่างๆ ได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น จากสภาพสังคมดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นทำให้วัยรุ่น รับเอาวัฒนธรรมตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ จากชาติตะวันตกมาปฏิบัติอย่างไม่รู้ตัว เป็นเพราะวัยรุ่นรู้แต่เรื่องการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี แต่ไม่ได้มีกระบวนการเรียนรู้อย่างเท่าทันต่อสิ่งที่ได้รับ อีกทั้งยังขาดประสบการณ์ชีวิต (วิพุธ พูลเจริญ อ้างถึงใน อรรถสม สุทธิสาคร, 2544: 149-150) จึงก่อให้เกิดค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมซึ่งขัดต่อวัฒนธรรมและค่านิยมอันดีงามดั้งเดิมของไทย เช่น พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในที่สาธารณะ ตลอดจนพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น การทำแท้ง หรือปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ มีช่วงอายุระหว่าง 11-24 ปี ซึ่งถือว่าเป็นประชากรที่มีสัดส่วนมากกว่าประชากรในวัยอื่นๆ ไพรด์แมน (Friedman อ้างถึงใน ชาย โพธิ์สีตา, 2538 : 3) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นมีลักษณะที่เป็นสากล คือ การเริ่มมีอิทธิพลมากขึ้นและในขณะเดียวกันก็มีความอยากรู้อยากลองมากขึ้นด้วย เมื่อคุณลักษณะสองประการนี้มารวมกัน จึงทำให้วัยรุ่นหนุ่มสาวมีความคิดเป็นของตนเองสามารถเลือกทำสิ่งต่างๆ ตามค่านิยม หรือตามที่ตนปรารถนาได้มากขึ้นนับตั้งแต่เรื่องการรับประทานอาหารไปจนถึงการหาความสำราญจนก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์

ปัญหาวัยรุ่นที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศมีสถิติเพิ่มมากขึ้นตัวชี้วัดของปัญหานี้คือ สถิติของหญิงตั้งครรภ์โดยไม่ได้สมรส การทำแท้งของวัยรุ่นหญิง ตลอดจนจำนวนผู้ป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น (กองระบาดวิทยา, 2541) ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นสัญญาณที่บอกให้ทราบว่าควรให้ความสนใจแก่วัยรุ่นหนุ่มสาวมากขึ้น เพราะวัยรุ่นนั้นคืออนาคตของประเทศชาติ นอกจากนี้ในการนำเสนอเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ มีรูปแบบของการนำเสนอที่ยั่วยุให้

เกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่าย ตัวอย่างเช่น ภาพโป๊เปลือยตามหน้าหนังสือพิมพ์ การแต่งกายที่ ล้อแหลม รวมทั้งอินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าจากปัจจัยที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ต่างส่งผลให้วัยรุ่นไทยมีค่านิยม ทางเพศจากการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ดังที่ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ (อ้างถึงใน อรรถสม สุทธิสาคร, 2544: 166) กล่าวว่าปัญหาส่วนใหญ่ของวัยรุ่นส่วนหนึ่ง ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะความไม่ มั่นคงทางจิตใจและการไม่มีเป้าหมายในชีวิต และสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดค่านิยมทางเพศและ พฤติกรรมทางเพศดังกล่าว ตามที่ สมพงษ์ จิตระดับ (อ้างถึงในอรรถสม สุทธิสาคร, 2544: 164) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่าวัยรุ่นยุคปัจจุบันมีลักษณะบริโภคนิยมสิ่งที่แฝงเข้ามาคือเรื่องเพศ ความรุนแรง และยาเสพติด ความฟุ้งเฟ้อและความต้องการทางด้านวัตถุทำให้เกิดกรณีนักศึกษาชายตัวแฝงอยู่ ตามสถาบันต่างๆ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่นใน สังคมไทยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษากลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มวัยรุ่น ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และเหตุผลที่ผู้วิจัย เลือกที่จะศึกษาวิจัยกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจากนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เอกชนหลายแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ต้องพักอาศัยหอพักโดยอิสระ เมื่อขาดการ ควบคุมดูแลของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ยังมี ค่านิยมทางเพศ และมีความรู้เรื่องเพศที่ยังไม่ถูกต้อง จึงอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตามมาได้ง่าย ส่วนเหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน และเป็นแหล่งรวมของสถาน เจริญรมย์และอบายมุขซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ที่เปลี่ยนแปลงไป

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเพียงใด และช่วยให้ได้ ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนเป็นแนวทางใน การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นมี ความรู้ ความเข้าใจ มีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อันจะเป็น ส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพประชากรที่เป็นความหวังและอนาคตของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงใน มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ของ มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ถือว่าเป็นข้อมูลที่ตอบด้วยความรู้ ความรู้สึกนึกคิด และความคิดเห็นของผู้ตอบทุกคน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง ความเชื่อในเรื่องเพศที่มีลักษณะถาวร และส่งผลให้เกิดการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศไปตามความเชื่อในเรื่องเพศนั้นๆ

ค่านิยมทางเพศด้านบวก หมายถึง ค่านิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศในความรู้ที่ถูกต้องและดีงามเหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการ ของวัฒนธรรมและสังคม

ค่านิยมทางเพศด้านลบ หมายถึง ค่านิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศในความรู้ที่ไม่ถูกต้องและดั่งงามเหมาะสม หรือไม่มีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการของวัฒนธรรมและสังคม

ค่านิยมทางเพศทิศทางบวก หมายถึง ค่านิยมทางเพศด้านบวกหรือด้านลบที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นไปในทางที่เห็นด้วยกับค่านิยมนั้น

ค่านิยมทางเพศทิศทางลบ หมายถึง ค่านิยมทางเพศด้านลบหรือด้านบวกที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นไปในทางที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนั้น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อาทิ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การใช้สิ่งเสพติด การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นต้น

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน หมายถึง นักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยแก่เยาวชน

2. ได้รับข้อมูลความแตกต่างด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ระหว่างเพศชายและเพศหญิงเพื่อเป็นแนวทางในการใช้แก้ไขปัญหาทางเพศ

3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษารวมทั้งการเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ค่านิยม

- 1.1 ความหมายของค่านิยม
- 1.2 ประเภทของค่านิยม
- 1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม
- 1.4 การวัดค่านิยม

2. ค่านิยมทางเพศ

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

รายละเอียดแต่ละส่วนมีดังนี้

1. ค่านิยม

ค่านิยมนับเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในด้านสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ การที่เราให้ค่านิยมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภาวะการณ์ใดภาวะการณ์หนึ่ง หมายถึงสิ่งนั้นหรือภาวะการณ์นั้นมีคุณค่าต่อตัวเรา การให้ค่านี้นี้เกิดจากประสบการณ์ และการประเมินค่าของบุคคลนั้นๆ และขณะเดียวกันก็เป็นผลมาจากสังคมด้วยส่วนหนึ่ง (ประภาเพ็ญ สุวรรณ,2528:22)

การศึกษาค่านิยมของบุคคลในแต่ละสังคมใช้เป็นการคาดหมายพฤติกรรมของบุคคลได้อีกแนวหนึ่ง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของบุคคลในลักษณะของกระบวนการตัดสินใจจากพฤติกรรมตอบสนองจะเห็นว่าบทบาทของค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล การศึกษาเรื่องค่านิยมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

1.1 ความหมายของค่านิยม

การศึกษาเรื่องของค่านิยม (value) เริ่มต้นจากวิชาปรัชญา ซึ่งเป็นรากฐานของศาสตร์สาขาต่างๆ ส่วนใหญ่ในปัจจุบัน นักปรัชญาเชื่อว่าค่านิยมของบุคคลเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นยึดถือ มีผู้ให้นิยาม หรือความหมายเกี่ยวกับค่านิยมไว้มาก ในที่นี้ผู้วิจัยขอเลือกเฉพาะการให้ความหมายที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้นำมาเสนอ ดังนี้

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 :1)กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่า สิ่งใดมีค่า มีความสำคัญ และเป็นที่ยอมรับของเขา ในขณะที่สิ่งอื่นไม่มีค่า ไม่มี ความสำคัญและไม่เป็นที่ต้องการ ในลักษณะดังกล่าวค่านิยมจึงทำหน้าที่เป็นมาตรฐาน (Standard) ในการรับรู้ การประเมิน การเลือกและการตัดสินใจของบุคคลว่า อะไรดี - ไม่ดี มีค่า - ไม่มีค่า สำคัญ - ไม่สำคัญ ถูก - ผิด ควรทำ - ไม่ควรทำ

พนัส หันนาคินทร์ (2523 :18) ให้ความหมายของค่านิยมว่า หมายถึง การยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และสุนทรียภาพ โดยการประเมินค่าจากทัศนคติต่างๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว

เพ็ญแข ประจันปัจจันิก และอ้อมเดือน สดมณี (2524) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า ค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกรวมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การที่บุคคลมีค่านิยมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แสดงถึงความรู้สึก ความพอใจ ทัศนคติ และความต้องการที่บุคคลมีต่อเรื่องนั้นและพร้อมที่จะแสดงออกเพื่อสนองต่อความนิยมนั้น บุคคลจะขัดขวางหรือต่อต้านการกระทำที่ขัดต่อค่านิยมที่เขามีอยู่ ดังนั้นค่านิยมจึงจัดได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางด้านลบและบวก

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (อ้างถึงใน บุญยศักดิ์ แววกักดี, 2527: 24) ได้ อธิบายความหมายของคำว่า “ค่านิยม” ไว้ในเอกสารการวิจัยเรื่อง “ค่านิยมเพื่อชีวิตและ สังคมไทย” ว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจปรารถนาจะได้เป็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือ ว่าต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชา ยกย่อง และมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ

สาโรช บัวศรี (2527 : 23) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง สภาพหรือการกระทำบาง ประการที่เราเชื่อ หรือนิยม ว่าควรยึดถือหรือยึดมั่น เพื่อจะได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือความมุ่ง หมายของสังคมหรือตัวเราเอง

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 22) ให้ความหมายว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งทีกลุ่มคน หนึ่งๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง

ส่วนในต่างประเทศ มีนักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักปรัชญา ได้ให้ ความหมายของค่านิยมดังนี้

วอลเตอร์ และสก็อต (Walter and Scott, 1962 อ้างถึงในนภวรรณ มายะการ, 2529) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง มโนทัศน์ที่เป็นพื้นฐานในการเลือกของบุคคล ซึ่งแสดงออกเมื่อ บุคคลมีความเชื่อในสิ่งที่คิดว่า ถูกหรือ ผิด สำคัญหรือไม่สำคัญ ฉลาดหรือโง่ ดีหรือเลว สวยหรือ น่าเกลียด จริงหรือปลอม พื้นฐานแห่งการเลือกนี้อาจจะแสดงออกมาโดยสติสัมปชัญญะหรือจากจิต ได้สำนึกก็ได้

การ์ฟอร์ด (Garforth, 1965 อ้างถึงในนภวรรณ มายะการ, 2529) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง เครื่องบ่งชี้ให้เห็นคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่เราเลือกหรือชอบมากกว่าสิ่ง อื่น ค่านิยมจึงเป็นคุณสมบัติที่มีคุณค่าแก่การเลือก เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ เงิน รถยนต์ และหนังสือ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรม ได้แก่ ความสุภาพ ความเมตตา กรุณา ความจงรักภักดี ค่านิยมเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา ได้แก่ ความอดกลั้นและการทำให้บริสุทธิ์ผ่องใส นอกจากนี้ยังมี ค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ อีกมาก

ครัชฟิลด์ (Crutchfield, 1966 : 102 อ้างถึงในนภวรรณ มายะการ, 2529) กล่าว ว่า ค่านิยมหมายถึง ความเชื่อว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถึงปรารถนาหรือสิ่งใดที่ดี และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่เป็น ที่ไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งไม่ดี ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกใน สังคมยึดถือร่วมกันอย่างกว้างขวางของบุคคลโดยยอมรับค่านิยมใดเป็นของตน เป็นเป้าหมายในชีวิต

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความหมายของค่านิยม ยังมี ความหมายอีกมากมายที่ผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม พอจะสรุปความหมาย รวมของค่านิยมได้ว่าค่านิยม เป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิด และความเชื่อถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มีตัวตน และไม่มีตัวตน ค่านิยมมีความสำคัญต่อความเป็นมนุษย์ เพราะเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมของบุคคล และกลุ่มบุคคล หรือสังคมนั้นๆ แม้จะยังไม่รวมถึงความถูกต้องหรือผิด ดีหรือไม่ดี แต่จะเป็นสิ่งที่มีค่าที่บุคคลหรือสังคมนั้นเห็นว่าควรปฏิบัติและยึดถือ ค่านิยมอาจมีการ เปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมของสังคมในแต่ละยุคสมัย ดังนั้น ความคิด และการกระทำที่สังคมในยุคสมัยหนึ่งเห็นว่าดี อาจเป็นความคิดและการกระทำที่ไม่พึงปรารถนา ของอีกสังคม และในทางตรงกันข้ามความคิดและการกระทำที่สังคมในยุคสมัยหนึ่งเห็นว่าไม่ดี อาจ เป็นความคิดและการกระทำที่พึงปรารถนาของสังคมอีกสังคมหนึ่งก็ได้

1.2 ประเภทของค่านิยม

เพ็ญแข ประจวบจวนีก และอ้อมเดือน สดมณี (2524 : 14) สรุปประเภทของ ค่านิยมในสังคมไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ค่านิยมที่จัดไว้เป็นค่านิยมของบุคคลในสังคม พัฒนา ตัวอย่างเช่น นิยมความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง การมีเหตุมีผล การแข่งขันต่อสู้ ความสามารถส่วนตัวของบุคคลการใช้วัตถุเป็นเครื่องหมายของความสำเร็จและชีวิตที่สะดวกสบาย ด้วยวัตถุ เป็นต้น บุคคลในสังคมที่พัฒนาจะมีค่านิยมเหล่านี้ในระดับที่สูง
2. ค่านิยมทางระเบียบประเพณี หมายถึง ค่านิยมที่เป็นค่านิยมดั้งเดิมของสังคมใดสังคมหนึ่งเป็นค่านิยมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมนั้น และใช้เป็นเครื่อง ควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมด้วย ค่านิยมทางระเบียบประเพณีอาจมาจากศาสนาหรือ จากจารีตที่สังคมสร้างขึ้นก็ได้ ค่านิยมทางระเบียบประเพณีมีความสำคัญต่อทั้งบุคคลและสังคมมี การปลูกฝังให้ยอมรับและบังคับให้มีการปฏิบัติตามด้วย

นอกจากนี้ เพ็ญแข และอ้อมเดือน (2524 :17) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่าค่านิยมมี ทั้งที่เป็นค่านิยมหลัก ซึ่งเป็นค่านิยมที่มีลักษณะเฉพาะของสังคมใดสังคมหนึ่ง เมื่อเกิดขึ้นแล้วมี การวางรากลึก ยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง และค่านิยมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของ สังคม ซึ่งเป็นลักษณะของค่านิยมที่ไม่คงทน

ค่านิยมหลักมีความหมายสอดคล้องกับค่านิยมแท้ ทิศนา แชมมณี (2516 :43-44) ได้อ้างถึงลักษณะทางค่านิยมแท้ตามการอธิบายของ แรทส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin และ Simon) ได้ดังนี้

1. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกอย่างอิสระเสรี ไม่มีใครมาบังคับให้เลือก
2. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกจากตัวเลือกหลายตัว ไม่ใช่ยอมรับจากสิ่งที่มีอยู่สิ่งเดียว
3. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกหลังจากได้พิจารณาผลที่จะตามมา ภายหลัง กล่าวคือ ผู้เลือกจะต้องใช้วิจารณญาณวิเคราะห์หาผลดีผลเสียของตัวเลือกหลายๆ ตัวเสียก่อนแล้วจึงเลือกเอาบางสิ่งหนึ่งโดยมีเหตุผลที่ตนพึงพอใจ
4. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นถนอมและเทิดทูน มีความภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเลือก
5. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นยอมรับอย่างเปิดเผย ยินดีที่จะยอมรับและบอกกล่าวสนับสนุนสิ่งนั้น
6. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นยึดถือปฏิบัติ ไม่ใช่เพียงพูดหรือยอมรับแต่เพียงฝ่ายเดียว
7. จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นปฏิบัติซ้ำบ่อยๆ ไม่ใช่ปฏิบัติเพียงครั้งคราว

เต็มสิริ บุญยสิงห์(2536 : 32-38) ได้แบ่งค่านิยมเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางลบ เป็นส่วนของค่านิยมในทางที่ไม่ดี นำมาแต่ความเสื่อมเสียและความเสียหาย เช่น บูชาเงินเป็นพระเจ้า ชอบความหรุหร่าพุ่มเฟิ่อย ทำบุญเอาหน้า ชอบแสวงหาอำนาจ ชอบสบายโดยไม่ต้องทำงานหนัก เป็นต้น
2. ค่านิยมทางบวก เป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมในทางที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม สังคมจะดีขึ้นหรือเสื่อมลงก็ขึ้นอยู่กับค่านิยมทางบวก เช่น การยกย่องคนกล้าหาญเสียสละ ความรักชาติ ความมีเมตตา ความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอจะสรุปได้ว่าการแบ่งประเภทของค่านิยมแบ่งได้หลายอย่าง เช่น แบ่งเป็นค่านิยมทางวัตถุและค่านิยมทางระเบียบประเพณี ค่านิยมหลักหรือค่านิยมแท้กับค่านิยมที่มีการเปลี่ยนแปลง และค่านิยมทางลบกับค่านิยมทางบวก

1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในที่นี้ จะขอกกล่าวถึงทฤษฎีค่านิยมของดิวิตซ์ และทฤษฎีค่านิยมของโรคิช ดังต่อไปนี้

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 8-9) ได้สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมของดิวิตซ์ (John Dewey, 1939) ไว้ดังนี้

1. ค่านิยมเกิดจากความปรารถนาของบุคคล ที่จะปรับตัวให้เข้ากับความจริง และเป็น และความต้องการในสภาพชีวิตของบุคคล เมื่อบุคคลมีประสบการณ์หรือเกิดปัญหา เช่น ความขัดแย้งระหว่างตนกับสิ่งแวดล้อม สิ่งที่บุคคลนั้นให้คุณค่ายอมเป็นสิ่งที่สนองความต้องการได้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยในสภาพการณ์ของบุคคลนั้น
2. ค่านิยมก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการสร้างเป้าหมาย ความมุ่งหวังในสิ่งทีนิยม (end in view) บุคคลจึงเกิดความต้องการและความสนใจที่จะแสวงหาวิธีและหนทางเพื่อให้ได้สิ่งทีนิยม
3. การให้ค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่ศึกษาได้ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ (scientific study) ในรูปของการสังเกต การวิเคราะห์ การทดสอบ และพิสูจน์
4. การทำความเข้าใจกับค่านิยมที่แท้จริง ขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการ การปัจจุบันของบุคคล และการคาดคะเนว่าเขาจะได้รับคามพึงพอใจสภาพการใดและด้วยวิธีการใด จึงต้องมีการวิเคราะห์และประเมินใหม่อยู่เสมอ

สุนทรี โคมิน และสนิท สมัครการ (2522 :12-17) ได้อธิบายทฤษฎีค่านิยมของโรคิช สรุปได้ดังนี้

1. ค่านิยมเป็นความเชื่อชนิดพรรณนา มีลักษณะถาวรประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้
 - 1.1 เป็นความระลึกู้ (cognitive) หมายถึง บุคคลนั้นให้ทางที่ถูกต้องของการกระทำหรือรู้เป้าหมายที่ถูกในชีวิตที่พยายามไฝหา
 - 1.2 เป็นความรู้สึกสัมพันธ์ (affective) ซึ่งหมายถึงบุคคลนั้นชอบหรือไม่ชอบเห็นด้วยและสนับสนุน หรือ ไม่เห็นด้วยหรือคัดค้านค่านิมนั้น
 - 1.3 เป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม (directive of behavior all) หมายถึงค่านิยมเป็นตัวนำไปสู่พฤติกรรมหรือใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเมื่อถูกกระตุ้นให้กระทำ

2. ค่านิยมเปลี่ยนแปลงได้ยาก จึงทำให้เกิดการต่อเนื่องกันของบุคลิกภาพสังคม และวัฒนธรรม ประสบการณ์ในช่วงชีวิตของคนก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมได้ และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะชั่วคราวช่วยยามตามอารมณ์ขึ้นลงของมนุษย์

3. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญ เพราะในช่วงชีวิตของมนุษย์จะต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ และได้พบเห็นสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ในแต่ละสถานการณ์ก็จะมีค่านิยม ซึ่งอาจเป็นค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกันหรือไม่ตรงกับที่ได้รับรู้มา มนุษย์จึงต้องตัดสินใจเลือกค่านิยมอันใดอันหนึ่ง จึงทำให้เกิดการจัดลำดับค่านิยม โดยให้ความสำคัญแตกต่างกันตามความรู้สึก และทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 การวัดค่านิยม

นักการศึกษาและนักสังคมวิทยา ได้แสดงความคิดเห็นเป็นแนวทางที่จะนำมาใช้ในการวัดค่านิยม ดังนี้

เคอลิงเยอร์ (Kerlinger, 1973 อ้างในศิริพจน์ ฤกษ์สภาพ, 2540) กล่าวว่า ค่านิยมสามารถจะวัดได้จากพฤติกรรม เจตคติ หรือความคิดเห็นของคนเรา ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมเป็นการแสดงความนิยมชมชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยการประเมินค่าหรือตีค่าภายใต้บรรทัดฐานของสังคม และค่านิยมจะแสดงออกในทิศทางดีหรือไม่ดี ควรทำ หรือไม่ควรทำ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ไพฑูรย์ เครือแก้ว (2523 อ้างถึงในชูลีพร อินทรวินัย, 2536) กล่าวถึงการสังเกตค่านิยมว่า การที่จะทราบว่าบุคคลนั้นหรือบุคคลนี้มีค่านิยมเป็นอย่างไร อาจจะสังเกตหรือดูได้จากพฤติกรรมต่างๆ 5 ประการ ดังนี้

1. ดูจากสิ่งที่บุคคลเลือกในชีวิตประจำวัน เช่น เลือกทำอะไร เลือกซื้ออะไร เป็นต้น
2. ดูจากความสนใจของบุคคล คนเราแต่ละคนจะมีความสนใจที่พอจะสังเกตได้
3. ดูจากคำพูดที่แสดงออกโดยทั่วไป คนเรามักแสดงค่านิยมของตนเองออกมาทางคำพูดอยู่เสมอ เช่น พูดว่าสิ่งนั้นดี สิ่งนั้นไม่ดี ความประพฤติอย่างนั้นน่าเกลียดอย่างนั้นน่าชมเชย เป็นต้น

4. ดูจากจากคำพูดที่ใช้ในการสนทนา ในวงการสนทนาต่างๆ ไป คำพูด หรือความคิดเห็นบางสิ่งบางอย่าง จะทำให้เราได้ทราบค่านิยมของคนนั้นๆว่ามีอะไรบ้าง

5. ดูจากการคิด การเขียน ของบุคคลซึ่งมักจะแสดงออกมาถึงหลักการ อุดมการณ์ ความคิด ความฝัน และรสนิยมของตัวเองออกมาเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางที่จะ เข้าใจค่านิยมของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การวัดค่านิยมนั้นสามารถวัดได้จากพฤติกรรมของ บุคคล ซึ่งมี 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความรู้สึก ความคิด ความสนใจ และพฤติกรรม ภายนอก ได้แก่ การประพฤติปฏิบัติตน การกระทำที่เป็นวิถีชีวิตของบุคคล

เครื่องมือที่ใช้วัดค่านิยม มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับเครื่องมือที่ใช้วัดความสนใจ หรือเจตคติ หรือบุคลิกภาพ ซึ่งมีประเภทที่สำคัญๆ คือ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการรายงาน ตนเอง ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. การสังเกต

การสังเกตเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ศึกษาค่านิยมที่ง่ายและประหยัด และถือว่าเป็นวิธีการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของคนเราได้ดี การสังเกตนี้อาจทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต โดยรวม (global observation) คือผู้วิจัยเข้าไปอยู่ร่วมกับกลุ่มประชากรที่จะวิจัย เพื่อศึกษา พฤติกรรมที่ต้องการอย่างละเอียด และการสังเกตแบบเฉพาะอย่าง (trait spacial observation) เป็นการสังเกตที่นักวิจัยสังเกตพฤติกรรมบางอย่าง บางเวลา และบางคน อย่างไรก็ตาม การสังเกต มีข้อจำกัด คือมีความลำเอียงในการพิจารณา หรือวิเคราะห์พฤติกรรมที่ได้จากการสังเกต ผู้สังเกต อาจใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเองเป็นเครื่องตัดสินสิ่งที่สังเกตนอกจากนี้ การสังเกตพฤติกรรม บางอย่าง บางเวลา ถือว่ายังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมของกลุ่มหรือของบุคคลที่ต้องการศึกษาวิจัย

2. การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่มีประโยชน์วิธีหนึ่ง ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความ พอใจ เจตคติ ความรู้สึก และค่านิยม และเป็นวิธีที่ใช้กับบุคคลเกือบทุกประเภท การสัมภาษณ์มี 2 ประเภท คือ แบบที่มีแบบแผน และไม่มีแบบแผน (structured and unstructured interview)

3. การรายงานตนเอง

การรายงานตนเอง เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาความสนใจ เจตคติ ความรู้สึก และค่านิยม ซึ่งใช้แทนการสัมภาษณ์และการสังเกตได้เป็นอย่างดีแบบรายงานตนเองมีหลายชนิด คือ

3.1 แบบตรวจสอบรายการที่ประกอบด้วยคุณศัพท์ (objective check lists) ในรายการมีคำคุณศัพท์ เช่น พุดเก่ง ขี้ป่น เข้าสังคมเก่ง หรือเก๋ียวกราด เป็นต้น

3.2 การประเมินค่าเชิงบรรยาย (descriptive rating scale) เป็นวิธีที่เสนอข้อความคำถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแสดงเจตคติ บุคลิกภาพ หรือค่านิยม ตามระดับที่ชอบมากที่สุดเฉยๆ จนถึงไม่ชอบที่สุด

3.3 การเรียงลำดับ (ranking scale) เป็นวิธีเปรียบเทียบความสำคัญของบุคคล สิ่งของ เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือพฤติกรรมตามลำดับความสำคัญจากน้อยไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อย

3.4 วิธีการของคิว - ซอร์ต (Q-sort) เป็นวิธีการเรียงสิ่งของบุคคล เหตุการณ์ต่างๆ หรือพฤติกรรมที่ตนชอบมากที่สุดจนถึงชอบน้อยที่สุด หรือตรงกันข้ามตามจำนวนที่กำหนดให้

จากที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่าเครื่องมือในการศึกษาค่านิยมมีหลายประเภท ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการรายงานตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check lists) แบบมาตราบอกระดับหรือแบบประเมินค่า (rating scale) แบบเรียงลำดับ (ranking) และแบบคิว-ซอร์ต (Q-sort) เครื่องมือแต่ละอย่างมีข้อดีและข้อจำกัดดังกล่าวมาแล้ว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือแบบรายงานด้วยตนเอง (self-report) ประเภทมาตราประเมินค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ สำหรับวัดทัศนคติทางค่านิยมเชิงบวกหรือลบ วิธีวัดแบบประเมินค่านี้ถือว่าเป็นแบบวัดที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความนิยมชมชอบต่อสิ่งที่จะศึกษาได้อย่างเสรี

2. ค่านิยมทางเพศ

ค่านิยมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนในทุกสังคมโดยเฉพาะค่านิยมทางเพศ หากพิจารณาย้อนไปในสมัยโบราณจะเห็นว่ามีการห้ามคบหาเพื่อนต่างเพศ แต่เมื่ออารยธรรมตะวันตกเริ่มเข้ามาในประเทศไทย มีผลให้ค่านิยมทางเพศเริ่มเปลี่ยนแปลงไป สังคมไทยจึง

ยอมรับให้มีการคบเพื่อนต่างเพศได้มากขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายในขอบเขตของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา ค่านิยมทางเพศจึงเป็นสิ่งที่สังคมได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปัจจุบันค่านิยมทางเพศได้เปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมใหม่ เพราะหากยังคงยึดมั่นค่านิยมทางเพศตามสังคมเดิม อาจจะทำให้เกิดความล้าหลังได้

สุพัตรา สุภาพ (2521: 45) ได้อธิบายและยกตัวอย่างค่านิยมเพศว่า สังคมไทยกำหนดให้เพศหญิงรักนวลสงวนตัว เพศชายควรเป็นฝ่ายแสดงออกในเรื่องเพศ และนิยมให้เพศชายเป็นผู้นำ พ่อแม่มักจะไมยอมให้บุตรสาวไปตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ แต่ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนไปมาก ทำให้ค่านิยมทางเพศของสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย วัยรุ่นมีแนวโน้มจะรับและเลียนแบบตามอย่าง มีความอยากรู้อยากเห็น อยากรองสิ่งแปลกใหม่ วัยรุ่นที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ซึ่งถ้าหากถูกขัดขวางทั้งท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ซึมเศร้า และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ สิ่งต่างๆเหล่านี้จะมีผลให้เกิดความขัดแย้งทางค่านิยมทางเพศในสังคมระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่น เพราะความคิดและการกระทำที่ผู้ใหญ่หรือสังคมเห็นว่าดีงามเหมาะสม อาจจะเป็นความคิดและการปฏิบัติที่ไม่ต้องการของวัยรุ่น ในทางกลับกันความคิดและการกระทำที่วัยรุ่นเห็นว่าดี ก็อาจจะเป็นความคิดและการกระทำที่ผู้ใหญ่หรือสังคมไม่ต้องการก็ได้

ค่านิยมทางเพศโดยเฉพาะในวัยรุ่นยังมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังที่บุปผาลีมาบรรพ์ (2517: 28-29) พบว่าค่านิยมของนิสิตนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ นักศึกษาที่อยู่ในชั้นสูงขึ้นไปจะลดความเคร่งครัดในวัฒนธรรมไทยมากกว่านักศึกษาในชั้นต่ำกว่า ส่วนเรณู เจริญศรี (2525: 67-70) พบว่าวัยรุ่นที่มีอายุสูงขึ้นมีแนวโน้มค่านิยมทางเพศไปในทางการสนับสนุนการคบหากับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอาจกล่าวได้ว่าเกิดจากการพัฒนาการด้านร่างกาย ซึ่งมีผลมาจากฮอร์โมนเพศในร่างกายแสดงลักษณะของเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจนรวดเร็ว อีกด้านหนึ่งคือพัฒนาการด้านอารมณ์ที่เริ่มมีอารมณ์รุนแรง มีความคิดเป็นของตนเอง และเปลี่ยนแปลงอารมณ์ได้ง่ายและพัฒนาการด้านสังคมซึ่งจะยึดถือความสำคัญของกลุ่มเพื่อนมากขึ้น อยากรองผิดลองถูก และพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง

การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศในร่างกายมีส่วนสำคัญต่อการเกิดปัญหาทางเพศ เพราะจะทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านเพศและเกิดแรงขับดันทางเพศ(sex drive) ซึ่งจะเป็นไปตามธรรมชาติ เมื่อมีความต้องการทางเพศวัยรุ่นจึงอาจมีพฤติกรรมบางอย่างเพื่อที่จะสนองความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้น และอาจจะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหาทางเพศได้ง่าย เช่น การเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และโรคเอดส์ เป็นต้น

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมปลายอายุ 14 – 19 ปี จากข้อมูลของศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกา (CDC, 1992) พบว่าในสหรัฐอเมริกามีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 45 และในจำนวนนี้มีถึงร้อยละ 14 ที่เคยมีคู่วร่วมเพศตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป และการมีเพศสัมพันธ์กับคู่วร่วมเพศประจำไม่ใช่ถุงยางอนามัยถึงร้อยละ 40 จากตัวเลขที่พบนี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เป็นปัญหาที่มีความสำคัญและเป็นสาเหตุของการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และโรคเอดส์อย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก จึงควรที่สังคมโลกต้องให้ความสนใจและแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ส่วนสังคมไทย แม้ว่าจะมีบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศตะวันตก และเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปิดบังซ่อนเร้น แต่จากการศึกษารูปแบบของพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะในเยาวชนที่ยังไม่ได้แต่งงาน ก็ได้ข้อมูลที่พอจะสะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงและใช้อธิบายพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทยได้ เช่น พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่เสี่ยง และการใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น ข้อค้นพบดังกล่าวอาจนำมาสู่การอธิบายรูปแบบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และโรคเอดส์ของวัยรุ่นไทยได้

สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2541: 42-43) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทย สรุปได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่พบมีหลายลักษณะ ได้แก่ ลักษณะการไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีคู่วร่วม การเปลี่ยนคู่วร่วม และการล่วงเกินทางเพศกับคู่วร่วม อีกลักษณะหนึ่งคือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลอง และความต้องการความใกล้ชิดจึงทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมอีกลักษณะหนึ่งที่น่าเป็นห่วงและอาจนำไปสู่การทดลองและมั่วสุมทางเพศ นั่นคือการไปมาหาสู่กับเพศตรงข้ามอย่างใกล้ชิดถึงที่พัก ซึ่งวัยรุ่นมักพักอยู่ตามลำพังในห้องพักหรือห้องเช่า

พฤติกรรมนี้พบในสังคมที่วัยรุ่นอยู่ห่างไกลสายตาพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยเฉพาะวัยรุ่นต่างจังหวัดที่ต้องมาพักอาศัยในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ ส่วนพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะสูญเสียเงินทองและเวลาแล้ว อาจติดยาเสพติดและของมีเมาอื่นๆ เสียตัว และติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (2529 : 20 - 27) ได้วิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่นโดยศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมทางเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิด จำนวน 502 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 52.0 เป็นนักเรียนชายร้อยละ 74.1 และนักเรียนหญิงร้อยละ 31.3 โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 53.0 เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.4 นักเรียนหญิงเคยตั้งครรภ์และปรารถนาทำแท้งร้อยละ 10.3 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่อย่างอิสระ เช่น อยู่หอพักหรือบ้านเช่า จะเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งยั่วยุทางเพศ ประกอบด้วย การดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน การเห็นภาพการมีเพศสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุทัศน์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และการมีเพศสัมพันธ์

สุนา ชมพูทวีป และคณะ (2530 : 31-36) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับสุขวิทยาการเจริญพันธุ์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนและครูรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ซึ่งคาดว่าจะประโยชน์ต่อผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการเตรียมโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหารวมทั้งการให้บริการด้วยการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4,377 คน จากการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูงในด้านทักษะด้านทัศนคติจำแนกเป็นด้านประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และพฤติกรรมทางเพศ นักเรียนเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงานร้อยละ 13.9 และนักเรียนชายด้วยร้อยละ 39.3 และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมเพศร้อยละ 6.4 พบในเพศชายร้อยละ 12.0 เพศ

หญิงร้อยละ 1.1 ในกลุ่มเพศชาย มีประสบการณ์ร่วมเพศร้อยละ 3.6 และมีประสบการณ์เที่ยวโสเภณีร้อยละ 9.0 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีการตั้งครรภ์ร้อยละ 1.9

ปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ (2530 : 183 - 298) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงวัยรุ่นชายหญิง จำนวน 384 คน ที่เป็นโสเภณีมีความรู้พอที่จะอ่านออกเขียนได้ ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 75 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 40 เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและจะเห็นด้วยมากยิ่งขึ้นถ้ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่แต่งงานด้วย เมื่อถามถึงตัวเขาเองว่าคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นหญิงไม่ถึงร้อยละ 10 และวัยรุ่นชายน้อยกว่า ร้อยละ 40 คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นชายอย่างน้อยร้อยละ 66 วัยรุ่นหญิงร้อยละ 9 เคยมีเพศสัมพันธ์ และวัยรุ่นชายและหญิงเขตเมืองมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นชนบท

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค (2530 : 301 - 313) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองสวนภูมิภาคที่กำลังศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉพาะที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น แต่ละโรงเรียนเป็นนักเรียน จำนวน 510 คน มีอายุระหว่าง 17 - 19 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์จะมีความรู้ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 39.2 เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 62.4 เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.3

จุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 74-81) ได้วิจัยเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จังหวัดสุพรรณบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดตลอดจนปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ จำนวนทั้งหมด 836 คน เป็นชาย 411 คน หญิง 425 คน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 23.3 ของกลุ่มนักเรียนที่ศึกษามีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ โดยในเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีร้อยละ 27.5 ของเพศชายทั้งหมด วัยรุ่นหญิงเป็นเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 5.9 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี วัยรุ่นชายเคยเป็นโรคติดต่อ

ต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 38.5 และกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำส่วนกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีความรู้ในระดับสูง และพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือเมื่ออายุมากขึ้นทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยยิ่งได้รับค่าใช้จ่ายสูงทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย และพบว่าการอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ที่มีภาพการร่วมเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จริยา ชัยวิรัตน์ (2534 : ก-ข) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับเพศ การสมรสและการเกิดของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับเพศ การสมรส และการเกิดที่มีอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย จำนวนทั้งสิ้น 375 คนผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

อัญชลี คตินุรักษ์ (2535 : 99-105) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษารอบการศึกษารายได้ต่อเดือน สภาพการพักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่ให้คำปรึกษาส่วนตัวทั่วไป บุคคลที่ให้คำปรึกษาทางเพศ และการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวของนักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย การป่วยเป็นกามโรคของนักศึกษาในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายอายุ 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่นักศึกษามีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกเป็นหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศร้อยละ 53 เป็นหญิงบริการทางเพศร้อยละ 47 ประมาณ 2 ใน 5 ของนักศึกษาทั้งหมดเคยเที่ยวหญิงบริการทางเพศโดยพฤติกรรมในช่วง 1ปีที่ผ่านมา มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 36 มีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 31 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี นอกจากนี้ ยังพบว่ารายได้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาที่ได้รับรายได้ต่อเดือนสูงจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำ และพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านเพื่อน หอพัก หรือบ้านเช่า มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พักกับบิดามารดา

ชูลีพร อินทรไพบุลย์ (2536 : ก-ข) ได้วิจัยเรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศและเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศตามตัวแปรด้านเพศ สายวิชาที่เรียน ประเภทของโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน สถานภาพของการสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา ที่พักอาศัยกลุ่มผู้เลี้ยงดู และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเรื่องเพศศึกษาและการเตรียมการป้องกัน และแก้ไขปัญหาในเรื่องเพศของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมในเชิงบวก ร้อยละ 69.4 และในเชิงลบร้อยละ 30.6 โดยที่นักเรียนหญิงมีค่านิยมในเชิงบวกมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนนักเรียนที่เรียนที่สายวิชาต่างกันจะมีค่านิยมในเรื่องเพศต่างกัน คือ สายสามัญมีค่านิยมในเรื่องเพศเชิงบวกสูงที่สุด และช่างอุตสาหกรรม มีค่านิยมในเรื่องเพศเชิงบวกต่ำสุด นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่สภาพเศรษฐกิจและสภาพที่พักอาศัยที่ต่างกัน มีค่านิยมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ประภาพรรณ โอภาสสวัสดิ์ (2537 : 46-57) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประชากร เศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจทางสังคมกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการเคยไปเที่ยวสถานเริงรมณ์ การดูภาพยนตร์เร้าอารมณ์ทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการร่วมเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ สัดส่วนของการร่วมเพศจะสูงขึ้นเมื่อนักเรียนมีรายได้มากขึ้น ร้อยละ 40.4 ของนักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท/เดือน และร้อยละ 21 ของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน

จรรยา ดวงแก้ว (2539 : 99-124) ได้วิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในเชิงบวกและพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการดื่มสุราหรือของมีเมา ร้อยละ 53.5 มีการเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 37.4 นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 19 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.01 ปี และช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์มาก

ที่สุดคือ 16 ปี โดยที่มีคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือคู่อรักหรือแฟนร้อยละ 53.95 รองลงมาคือเพื่อนหญิงร้อยละ 35.53 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเนื่องจากอยู่ตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 24.88 รองลงมาคือ อยากลองร้อยละ 15.66 จำนวนคู่ของการมีเพศสัมพันธ์ส่วนมากที่พบคือ 1 - 2 คน ร้อยละ 90.79 นอกจากนี้ยังพบว่าการคุมกำเนิดบางครั้งร้อยละ 56.58 มีการคุมทุกครั้งร้อยละ 27.63 และไม่มีการคุมกำเนิดเลยร้อยละ 15.79 วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ ส่วนใหญ่คือการหลั่งออกมาข้างนอกร้อยละ 43.75 รองลงมาคือการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 37.5 และยาเม็ดคุมกำเนิดร้อยละ 4.69 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.26 และในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการตั้งครรรภ์มาแล้วร้อยละ 3.95 แก้ปัญหาโดยการทำแท้งทั้งหมด

จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539 : ก-ข) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และคุณลักษณะทั่วไปตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อปัจจัยเสริม ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 - 3 จำนวน 284 คน รวม 434 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 มีทัศนคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 66.6 โดยเคยดื่มสุรา ร้อยละ 73.7 เคยดูวีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศร้อยละ 92.2 เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศร้อยละ 91.0 เคยไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ ร้อยละ 51.4 เคยไปอาบอบนวดร้อยละ 4.6 และเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.8 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.1 ปีคู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่คือเพื่อนหญิงร้อยละ 59.8 โดยมีการคุมกำเนิดเป็นครั้งคราวร้อยละ 55.4 และวิธีคุมกำเนิดที่ใช้คือใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 79.2 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.6 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ ทัศนคติ การดื่มสุรา ที่พักในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์ และการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือหญิงบริการทางเพศ

ศรีพัทรา จาริวงค์ (2539 : 84 - 130) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนอายุ 15 -

24 ปี จำนวน 286 คน ผลการวิจัยพบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อายุ 13 ปี โดยเฉลี่ยจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเท่ากับ 17.78 ปี ในเพศชายและ 18.95 ปี ในเพศหญิง และพบว่าเคยตั้งครรภ์หรือทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ร้อยละ 23 เคยทำแท้งหรือพาคู่ร่วมเพศไปทำแท้ง ร้อยละ 17.6 และพบว่าเยาวชนชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 17.3 สำหรับเยาวชนหญิงไม่พบว่าเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เลย ส่วนรายได้ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีรายได้แตกต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 การแสดงออกในเรื่องเพศของกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,500 บาท / เดือน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 4.04 ขณะที่กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 3,500 บาท / เดือน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศเท่ากับ 7.24 ในเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมทางเพศ คือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะมีการแสดงออกในเรื่องเพศน้อยกว่ากลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวปานกลางหรือไม่ดี

จันทนัฐ ทองศิริ (2539 : 55 - 68) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเขตอำเภอเมือง จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปวช. 1 - 3 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 13.3 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12 - 19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุดร้อยละ 81.7 และร้อยละ 31.7 มีคู่นอน 1 - 2 คน และมีคู่นอนมากกว่า 1 - 5 คนร้อยละ 36.5 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 16.7 และกับคู่นอนโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 36.1 มีเพศสัมพันธ์ภายหลังการดื่มสุราร้อยละ 8.7 นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติที่เป็นสื่อที่มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกลงทางเพศร้อยละ 67.6 และไปเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศร้อยละ 61.3

พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539 : ก - ข) ได้วิจัยเรื่องค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตชุมชนหนึ่งของภาคกลางโดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารี ความรู้ในเรื่องเพศ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ และความสัมพันธ์ระหว่างอายุ อาชีพ การรับข่าวสารในเรื่องเพศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารี จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นสตรีโสดอายุระหว่าง 13 - 29 ปี จำนวน 330 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าผู้ชายยังถือความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ และทัศนคติของเพื่อนสนิทที่ปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรสมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงที่ปล่อยตัวทางเพศทั้งในระดับชอบ

พอกัน รักกันหรือหมั่นกันแล้ว นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าให้ผลเสียมากกว่าผลดีร้อยละ 76.0

ปีธนา สายสูง (2541 : ง - จ) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในจังหวัดน่าน จำนวน 314 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 10 - 21 ปี ร้อยละ 33.4 และมีเพศสัมพันธ์กับคู่อายุร้อยละ 72.4 มีคู่นอนมากกว่า 1 คนร้อยละ 32.6 กลุ่มตัวอย่างมีการดื่มสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 65.7 และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ใน 3 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 31.9 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนและหญิงบริการทางเพศร้อยละ 61.9 และร้อยละ 12.5 ตามลำดับ และพบว่ามีการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่เป็นสิ่งพิมพ์หรือวีดิทัศน์ร่วมด้วย โดยที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าสื่อที่เป็นวีดิทัศน์ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้มากที่สุดถึงร้อยละ 60.7 นอกจากนี้รายได้ของครอบครัวอิทธิพลการชักจูงจากกลุ่มเพื่อนหรือคู่อายุล่วงส่งผลการตัดสินใจเข้าไปเที่ยวในแหล่งบันเทิงเรีงรมย์ หรือได้รับการชักนำให้มีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่าง

ประพิมพร อันพาพรหม (2543 : ง) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งชายและหญิง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือ เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 79.5 เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 78.8 เคยจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามร้อยละ 66.8 เคยเที่ยวสถานบันเทิงร้อยละ 52.7 เคยกอดจูบกับคู่อายุหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8 และเคยใช้สารเสพติดร้อยละ 8.2 ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมทางเพศ ได้แก่ เพศและประเภทของโรงเรียน ลักษณะประชากรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับสายวิขา และประเภทของโรงเรียน การเที่ยวสถานบันเทิงมีความสัมพันธ์กับสายวิขา ประเภทของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และแหล่งความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ การใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์กับเพศและที่พัก

ของนักเรียน การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับเพศ และสายวิชา การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับสายวิชาและประเภทของโรงเรียน การกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับสายวิชาและประเภทของโรงเรียน

สร้อยวลัย สุขดา (2543 : ง) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็น นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 478 คน เพศชาย 164 คน เพศหญิง 314คน ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 90.8 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึทางเพศร้อยละ 52.9 และเคยแต่งกายล่อแหลมร้อยละ 28.5 เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงและระหว่างนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค พบว่ามีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีลักษณะคล้ายคลึงกันกล่าวคือที่เป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ลักษณะประชากร เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ ที่พักอาศัย การดื่มสุราหรือของมีเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นต้น งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาความรู้ ทักษะคิด ค่านิยม และการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะวัดความรู้ในเรื่องเพศ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง เป็นต้น ส่วนในเรื่องของทัศนคติและค่านิยมจะเกี่ยวเรื่องเพศ โดยมีตัวแปรที่ใช่วัด คือ อายุของการมีเพศสัมพันธ์ คู่เพศสัมพันธ์ จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย ประสบการณ์การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราหรือของมีเมา และการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ในด้านลักษณะประชากรและสังคม มีตัวแปรด้าน เพศ อายุ รายได้ที่

ได้รับ ที่พักอาศัย การดื่มสุราหรือของมีเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการอ่านหนังสือไป การดูวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า งานวิจัยเกือบทั้งหมดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง โดยพบว่าวัยรุ่นหญิงมีระดับความรู้สูงกว่าวัยรุ่นชายในเรื่องทัศนคติต่อเรื่องเพศ พบว่าส่วนใหญ่จะมีทัศนคติในระดับปานกลางและมีค่านิยมในเรื่องเพศอยู่ในด้านบวก อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีจำนวนที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับพฤติกรรมของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งชายและหญิง ค่าเฉลี่ยของอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง จำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน มีการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาสูงขึ้น และที่สำคัญพบว่าเมื่ออัตราการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ต่ำ และยังมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศในอัตราที่สูงขึ้น เมื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคมต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่าตัวแปรด้านเพศอายุ รายได้ที่ได้รับ สถานที่อาศัย การดื่มสุรา หรือของมีเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการอ่านหนังสือไป การดูวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศส่วนใหญ่ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้งสิ้น

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ฮิงสันและคณะ (Hingson et al, 1990 : 295 - 298) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องโรคเอดส์ การใช้แอลกอฮอล์และยา และพฤติกรรมการป้องกันตนเองของวัยรุ่นในรัฐแมสซาชูเซต (Beliefs about AIDS use of alcohol and drugs and unprotected sex among Massachusetts adolescents) กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุ 16-19 ปี ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 31 มีการใช้ถุงยางอนามัยประจำ และ ร้อยละ 37 มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 16 มีเพศสัมพันธ์และใช้ถุงยางอนามัยน้อยหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์ และร้อยละ 25 มีเพศสัมพันธ์และใช้ถุงยางอนามัยน้อยหลังจากการใช้ยา

สเน็ดดอนและเครเมอร์ (Sneddon and Kremer, 1992 : 295 - 304) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไอร์แลนด์เหนือ (Sexual behavior and attitudes of university students in Northern Ireland) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 2 กลุ่ม ที่ศึกษาอยู่ระหว่างปี พ.ศ.2530 และ พ.ศ.2531 เป็นเพศหญิง จำนวน 419 คน และเพศชายจำนวน 201 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายร้อยละ 50 และเพศ

หญิงร้อยละ 44 เคยมีเพศสัมพันธ์โดยที่เพศชายมีคู่อุปสรรค 1 คนร้อยละ 35 และเพศหญิงมีคู่อุปสรรค 1 คนร้อยละ 49 นอกจากนี้ยังพบว่ามีเพียง 1 ใน 3 มีความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปและมากกว่าร้อยละ 53 ระบุว่าการตีแผ่แอลกอฮอล์นั้นมีผลต่อการตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์

วิลเลียม (Williams, 1992 : 274) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อและความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นชาย แอฟริกัน-อเมริกัน อายุระหว่าง 18 - 22 ปี (Beliefs and opinions about condom use of African - American adolescent males 18 to 22 years of age) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นชายแอฟริกัน-อเมริกันร้อยละ 54.0 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 13 ปี มีการใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศร้อยละ 25.0 และมีเพียง 1 ใน 3 มีความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไป และมากกว่าร้อยละ 53.0 ระบุว่าการตีแผ่แอลกอฮอล์มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์

ทรีน และ เลวิน (Traeen and Lewin, 1992 : 253 - 267) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น นอร์เวย์ (Casual sex among Norwegian adolescents) กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุ 17 - 19 ปี จำนวน 2,997 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 62.8 จำนวนประสบการณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์น้อยกับพื้นฐานทางสังคมและมีความสัมพันธ์มากต่อปัจจัยการดำเนินชีวิต เช่น การสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา

แคลงเกอร์, ไทเตินและรัฐชวารา (Klanger, Tyden and Russuvaara, 1993 : 468 - 474) ได้วิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นในเมืองอับซารา ประเทศสวีเดน (Sexual behavior among adolescents in Uppsara, Sweden) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น ชาวสวีเดน ในปลายปี ค.ศ.1970 ถึงปลายปี ค.ศ.1980 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 383 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ความรู้ และเจตคติของเด็กเอง ผลการวิจัยพบว่าเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และส่วนใหญ่กล่าวว่าโรคเอดส์มีผลกระทบต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของตนร้อยละ 2 คิดว่าพวกตนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาเพียงพอแล้วจากโรงเรียน และร้อยละ 41 คิดว่าพวกตนไม่ควรพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรพยายามส่งเสริมให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเพื่อป้องกันการตั้งครภที่มิพึงปรารถนาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นสาว

ลินเดลล์ และโอลส์สัน (Lindell and Olsson, 1993 : 281 - 291) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติต่อวิชาเพศศึกษาในนักเรียนของประเทศสวีเดน (Students opinions about sex education in Swedish school region) กลุ่มตัวอย่างเน้นนักเรียนที่มีอายุ 17 - 18 ปี ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 421 คน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาเพศที่ศึกษาในโรงเรียน ความรู้เรื่องการเจริญพันธุ์ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่าการตั้งครรรภ์ในสวีเดนจะจบลงด้วยการทำแท้ง

โอ และคณะ (Oh et al, 1994) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายในเรือนจำ (Sexual behavior and sexually transmitted diseases among male adolescents in detention) โดยศึกษาในวัยรุ่นเรือนจำที่มีอายุระหว่าง 11 - 18 ปี ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ในช่วงที่ผ่านมาเท่ากับ 8 คน โดยจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ในช่วงเดือนก่อนสัมภาษณ์เท่ากับ 2 คน และพบว่าร้อยละ 59 ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์นอกจากนี้ยังพบว่ามี การติดเชื้อคลาไมเดีย(chlamydia) ร้อยละ 6.9 ติดเชื้อโกโนเรีย (gonorrhoea) ร้อยละ 4.5 และติดเชื้อซิฟิลิส (syphilis) ร้อยละ 0.9

วาลีย์ และคณะ (Wiley et al, 1997 : 45 - 49) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาในวิทยาลัยของรัฐเท็กซัส (Using the youth risk behavior survey to compare risk behaviors of texas high school and college students) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 6,015 คนและนักศึกษาในวิทยาลัยจำนวน 1,408 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 55.4 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 59.0 และ 43.0 ตามลำดับ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 14 ปีหรือน้อยกว่าร้อยละ 59.0 และ 43.0 และนักเรียนหญิงมีคู่นอน 4 คน หรือมากกว่าใน 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 2.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 54.0 ในนักเรียนหญิง และร้อยละ 38.4 ของกลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.4 มีการตั้งครรรภ์ ร้อยละ 16.0 และยังพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในวิทยาลัยเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 85.2 และ 79.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 14 ปี หรือน้อยกว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศ ร้อยละ 55.0 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 23.0 เคยตั้งครรรภ์ มีการใช้แอลกอฮอล์และยา ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12.1

เลวี และคณะ (Levy et al, 1995 : 28 - 32) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของวัยรุ่นตอนต้นในเมืองหลวงภาคตะวันตกตอนกลางของอเมริกา (Correlates of HIV risk among young adolescents in a large metropolitan midwestern epicenter) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 - 9 จำนวน 294 คน 286 คน และ 327 คน ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 54.2 โดยมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปีเป็นนักเรียนชายร้อยละ 33.5 นักเรียนหญิงร้อยละ 20 ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาพบว่านักเรียนและคู่นอนมีการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 44.9 และยังพบว่านักเรียนมีการดื่มแอลกอฮอล์และยาเสพติด

แมคคูล (Mccoul, 1999) ได้วิจัยเกี่ยวกับการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูง (Personality traits of impulsivity and sensation seeking and their relation to high risk sexual behavior in males.) กลุ่มตัวอย่างเป็นชายที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยการชอบเพศหญิงจำนวน 104 คน และชายที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยการชอบเพศชายจำนวน 112คน ผู้วิจัยได้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงกับความชอบส่วนตัวในการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ และสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงกับการดื่มแอลกอฮอล์ หรือการใช้ยาเสพติดชนิดอื่นก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยการชอบเพศหญิงมีความถี่ของการไม่ป้องกันความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการใช้ยาเสพติดชนิดอื่น ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยการชอบเพศชาย ไม่พบว่าความถี่ของการป้องกันความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศและการใช้ยาเสพติด

พีเลอร์ (Peeler, 2000) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อลดความถี่ของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์อย่างหนัก (An analysis of the effect of a course designed to reduce the frequency of high-risk sexual behavior and heavy drinking.) โดยสำรวจผลของหลักสูตรฝึกอบรมทักษะการจัดการตนเองกับหลักสูตรฝึกอบรมการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้การทดลอง 2 กลุ่ม และมีกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้งสองหลักสูตรมีแนวโน้มในการใช้ถุงยางอนามัยสูงขึ้น และมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าเดิม นักศึกษากลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีความถี่ในการทำความเข้าใจเรื่องเพศสัมพันธ์กับคู่

ของตนและมีพฤติกรรมกำบังกันเชื้อเอช ไอ วี สูงกว่ากลุ่มควบคุม นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรการเปลี่ยนแปลงการรับรู้มีพฤติกรรมกำบังกันแอลกอฮอล์น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนหลักสูตรการจัดการตนเอง และมีแนวโน้มที่จะแก้ไขความเข้าใจผิดในกลุ่มนักศึกษาเกี่ยวกับการกำบังกันแอลกอฮอล์รวมทั้งมีพฤติกรรมกำบังกันแอลกอฮอล์ลดลงกว่าเดิม

เซฟพิโร โคเฮน (Shapiro Cohen, 2000) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงของนักศึกษาในบริบทของการกำบังกันแอลกอฮอล์ (High risk sexual behavior in the context of alcohol use: An intervention for college students.) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและประเมินจากพฤติกรรมกำบังกันแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นผู้ถูกชักนำจากเพื่อนให้กำบังกันแอลกอฮอล์ และผู้ถูกชักนำให้กำบังกันแอลกอฮอล์โดยอาชีพ ผู้วิจัยใช้การทดสอบซ้ำและวิเคราะห์ความแปรปรวนที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างในด้านพฤติกรรมและความเชื่อ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างชายและหญิงให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามต่างกัน กลุ่มตัวอย่างหญิงให้ข้อมูลว่าถูกชักนำโดยอาชีพให้กำบังกันแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างชายให้ข้อมูลว่าถูกชักนำโดยเพื่อนให้กำบังกันแอลกอฮอล์ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังไม่สามารถเป็นหลักฐานที่ชัดเจนความสัมพันธ์ระหว่างการกำบังกันแอลกอฮอล์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูง ส่วนในการประเมินจากการกำบังกันแอลกอฮอล์พบว่าไม่มีข้อมูลเบื้องต้นที่สนับสนุนพฤติกรรมกำบังกันแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง และพบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างหญิงและชายในด้านความเชื่อมั่นในการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

แจ๊คสัน (Jackson, 2001) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงของวัยรุ่นหญิง (An examination of the relationship between perceived belonging in adolescent female high-risk sexual behavior.) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงของวัยรุ่นหญิงหรือไม่ และการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้หรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมให้นักศึกษาแสวงหาวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงจำนวน 1,815 คน ผลการวิจัยพบว่าการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงของวัยรุ่นหญิงสามารถชี้วัดได้จากประวัติการตั้งครรภ์และการไม่คุมกำเนิด และพบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติการมีเพศสัมพันธ์และประวัติการตั้งครรภ์ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนและการใช้ยาคุมกำเนิด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความสัมพันธ์ที่ดีจากครูในโรงเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและมีความถี่ในการคุมกำเนิดน้อยกว่าเดิม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีลักษณะคล้ายกับงานวิจัยในประเทศ คือ เป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับมหาวิทยาลัย และสำหรับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ และการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า การดื่มสุรามีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์และมีการทำแท้ง นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง"การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา รวมทั้งเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจาก หนังสือหลักสูตร หนังสือแบบเรียน เอกสาร บทความ และสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต
3. ศึกษาเอกสาร ตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งหมด 10 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 45,215 คน (ข้อมูลสถานภาพสถาบันอุดมศึกษา เอกชนปี 2545, สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน)

การสุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากร ดังนี้

1. สํารวจนักศึกษาระดับชั้นปีที่1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 10 แห่ง มีจำนวนนักศึกษา 45,215 คน
2. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตร ของ Taro Yamane (อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2538 : 10 – 11) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้สูตรหาขนาดตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้

$$n = N/1+Ne^2$$

เมื่อ	N	=	ขนาดประชากร
	n	=	ขนาดตัวอย่างประชากร
	e	=	ความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้

แทนค่าจากสูตร

$$n = 45215/1 + 45215(.05)^2 = 396.49 \text{ คน}$$

ดังนั้นตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 397 คน แต่เนื่องจากอาจมี ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์จึงกำหนดตัวอย่างประชากรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนนักศึกษา ทั้งหมด 500 คน

3. การสุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มแบบ เฉพาะเจาะจง (purposive – sampling) โดยกำหนดเป็นนักศึกษาชาย 250 คน และ นักศึกษาหญิง 250 คน รวมนักศึกษาทั้งหมด 500 คน

4. การสุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเทียบสัดส่วน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ทั้งเพศชายและเพศหญิงในแต่ละมหาวิทยาลัย ดังที่แสดงไว้ใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดตัวอย่างประชากรจำแนกนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในแต่ละมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา (คน)	ตัวอย่างประชากร (คน)	เพศ (คน)	
			ชาย	หญิง
1.มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	8,913	90	45	45
2.มหาวิทยาลัยเกริก	1,919	24	12	12
3.มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	3,646	40	20	20
4.มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	1,073	16	8	8
5.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	1,628	20	10	10
6.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	7,788	80	40	40
7.มหาวิทยาลัยศรีปทุม	5,876	70	35	35
8.มหาวิทยาลัยสยาม	4,929	60	30	30
9.มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	7,725	80	40	40
10.มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	1,715	20	10	10
รวม	45,215	500	250	250

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ โดยกำหนดคำตอบไว้หลายคำตอบ เพื่อให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น และแบบสอบถามแบบปลายเปิด ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

1. การสร้างแบบสอบถามการศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือ สิ่งพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสาร ตลอดจนงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านนี้

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือวัดค่านิยมและพฤติกรรม เพื่อนำมาใช้ในงานวิจัย

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้สร้างเครื่องมือวิจัยโดยขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดูที่ภาคผนวก ก)

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ส่วนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ เป็นข้อมูลด้านค่านิยมทางเพศ จำนวน 25 ข้อ โดยสร้างคำถามที่มีลักษณะข้อความที่แสดงค่านิยมด้านบวกและด้านลบ (ดูที่ภาคผนวก ง) ตามมาตรวัดของ ลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีเนื้อหาตามที่ถูกวิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง

วิธีการให้คะแนน

กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวก ให้คะแนน 1	ด้านลบ ให้คะแนน 5
ไม่เห็นด้วย	ด้านบวก ให้คะแนน 2	ด้านลบ ให้คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ด้านบวก ให้คะแนน 3	ด้านลบ ให้คะแนน 3
เห็นด้วย	ด้านบวก ให้คะแนน 4	ด้านลบ ให้คะแนน 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวก ให้คะแนน 5	ด้านลบ ให้คะแนน 1

เนื่องจากแบบวัดค่านิยมมีข้อความทั้งหมด 25 ข้อ ผู้ตอบมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 125 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 25 คะแนน โดยใช้เกณฑ์แบ่งคะแนนที่จะแสดงทิศทางค่านิยมบวกและลบ ดังนี้

ระดับความสำคัญ 1.00- 1.49 (คะแนนระหว่าง 25.00-45.00)	ทิศทางลบ
ระดับความสำคัญ 1.50- 2.49 (คะแนนระหว่าง 45.01-65.00)	ทิศทางลบ
ระดับความสำคัญ 2.50- 3.49 (คะแนนระหว่าง 65.01-85.00)	ทิศทางลบ
ระดับความสำคัญ 3.50- 4.49 (คะแนนระหว่าง 85.01-105.00)	ทิศทางบวก
ระดับความสำคัญ 4.50- 5.00 (คะแนนระหว่าง 105.01-125.00)	ทิศทางบวก

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำนวน 43 ข้อ ซึ่งได้มีการกำหนดคำตอบไว้หลายคำตอบ เพื่อให้ผู้ตอบได้เลือกตอบตามความต้องการ และมีแบบสอบถามแบบปลายเปิด ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเนื้อหาตามที่คุณวิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สิ่งเสพติด การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม และการมีเพศสัมพันธ์

2. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตลอดจนมีประสบการณ์ในการทำวิจัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้ถูกต้องเหมาะสม

3. การหาค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ coefficient alpha ผลจากการหาค่าความเที่ยงพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งเป็นค่าที่สูงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามของงานวิจัยนี้มีความเชื่อถือได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปของสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS) มีการใช้สถิติดังนี้

1. สถิติบรรยาย (descriptive statistic)

ข้อมูลทั่วไป นำมาหา จำนวน และค่าร้อยละ

ค่านิยมทางเพศ นำมาหา จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นำมาหา จำนวน และค่าร้อยละ

2. สถิติวิเคราะห์ (analytical statistic)

การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศตามตัวแปรเพศ โดยหาค่าที (t-test)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา รวมทั้งการเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 10 แห่ง จำนวน 500 คน แบ่งออกเป็น ชาย 250 คน และหญิง 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 500 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปของสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากร เศรษฐกิจและสังคม โดยใช้การแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ เป็นข้อมูลด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

ตอนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ ของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

รายการ	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	250	50.0
หญิง	250	50.0
อายุ		
18	107	21.4
19	294	58.8
20	84	16.8
21	15	3.0
ค่าใช้จ่ายที่ได้ รับจาก		
บิดา – มารดา	464	92.8
ผู้ปกครอง	19	3.8
อื่นๆ (หารายได้เอง)	17	3.4
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 6,000 บาท	174	34.8
6,000 – 7,500 บาท	191	38.2
7,501 – 8,000 บาท	46	9.2
สูงกว่า 8,000 บาท	89	17.8
ที่พักในปัจจุบัน		
พักกับบิดา – มารดา	45	9.0
พักกับผู้ปกครองหรือญาติ	143	28.6
เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง	30	6.0
เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน	15	3.0
หอพักแยกชาย – หญิง	2	0.4
หอพักรวมชาย – หญิง	235	47.0
อื่นๆ (วัด)	30	6.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับความรู้เรื่องเพศจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โรงเรียน	166	33.2
ตำราเรียน	238	47.6
โทรทัศน์	192	38.4
อินเทอร์เน็ต	222	44.4
สิ่งพิมพ์ต่างๆ	267	53.4
บิดา – มารดา	18	3.6
เพื่อนๆ	397	79.4
คูรัก	192	38.4
ได้รับความรู้เรื่องเพศครั้งแรกเมื่อศึกษาในระดับ		
ประถมศึกษา	104	20.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	205	41.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	132	26.4
มหาวิทยาลัย	59	11.8
เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศปรึกษากับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
บิดา – มารดา	74	14.8
เพื่อน	368	73.6
ไม่ปรึกษาใคร	87	17.4

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 500 คน เป็นนักศึกษาชาย ร้อยละ 50.0 และนักศึกษาหญิง ร้อยละ 50.0 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีอายุ 19 ปี ร้อยละ 58.8 ค่าใช้จ่ายที่ได้รับส่วนใหญ่ได้รับจากบิดา – มารดา ร้อยละ 92.8 ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือนอยู่ระหว่าง 6,000 – 7,500 บาท ร้อยละ 38.2 นักศึกษาพักหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 ความรู้เรื่องเพศที่นักศึกษาได้รับมาจากเพื่อน ร้อยละ 79.4 นักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาครั้งแรกเมื่อศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 41.0 เมื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศจะปรึกษากับเพื่อน ร้อยละ 73.6

ตอนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามทิศทางค่านิยมทางเพศ

ทิศทาง ค่านิยมทางเพศ	ระดับคะแนน	จำนวน (คน) (N = 500)	ร้อยละ
ลบ	25.00 – 85.00	66	13.2
บวก	85.01 – 125.00	434	86.8

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ร้อยละ 86.8 และนักศึกษามีค่านิยมทางเพศทิศทางลบ ร้อยละ 13.2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทิศทางค่านิยมทางเพศ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	นักศึกษาทั้งหมด		ทิศทาง ค่านิยมทางเพศ
	(N = 500)		
	\bar{X}	S.D.	
1. การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน	3.24	1.40	ลบ
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน	3.19	1.23	ลบ
3. ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน	3.27	1.07	ลบ
4. การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้	2.93	1.10	ลบ
5. ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น	3.54	1.26	บวก
6. การเสียชีวิตของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย	3.61	1.31	บวก
7. การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ	3.55	1.41	บวก
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย	3.62	1.33	บวก
9. การขึ้นครุหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย	3.63	1.20	บวก
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย	3.61	1.22	บวก
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์	3.54	1.25	บวก
12. การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่ออกรได้ดี	3.57	1.24	บวก
13. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ	3.53	1.12	บวก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)		ทิศทาง ค่านิยมทางเพศ
	\bar{X}	S.D.	
14. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลาย คนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถ ในด้านเพศ	3.77	1.04	บวก
15. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคน ถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถใน ด้านเพศ	3.72	1.13	บวก
16. การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักจนถึงขั้นกอดจูบ เป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	3.77	1.01	บวก
17. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ เป็นการป้องกันที่ถูกต้อง เพื่อขจัดปัญหา และลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์	3.58	1.29	บวก
18. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะ ทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง	3.64	1.10	บวก
19. การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิด อย่างเดียวเท่านั้น	3.73	1.12	บวก
20. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศ มากขึ้น	3.03	1.14	ลบ
21. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมี เพศสัมพันธ์	3.16	1.06	ลบ
22. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษา ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ใน สังคมไทย	3.17	0.98	ลบ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	นักศึกษาทั้งหมด		ทิศทาง ค่านิยมทางเพศ
	(N = 500)		
	\bar{X}	S.D.	
23. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.68	1.11	บวก
24. ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง	3.61	1.50	บวก
25. สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัวผู้ปกครองจะทราบและอับอายผู้อื่นเรื่องการทำแท้ง	2.95	1.44	ลบ
รวม	3.51	1.19	บวก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณารายข้อผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมทางเพศทิศทางลบของนักศึกษามี 8 ข้อ มีข้อความค่านิยมทางเพศดังนี้ ข้อที่ 1 “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน”, ข้อที่ 2 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน”, ข้อที่ 3 “ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน”, ข้อที่ 4 “การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้”, ข้อที่ 20 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น”, ข้อที่ 21 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์”, ข้อที่ 22 “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย” และข้อที่ 25 “สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัวผู้ปกครองทราบและอับอายผู้อื่นเรื่องการทำแท้ง”

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีข้อความค่านิยมทางเพศในข้อที่ 14 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ” และ ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ” มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่านิยมทางเพศระหว่าง
นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		t – test
	(N = 250)		(N = 250)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน	2.96	1.49	3.51	1.25	- 4.990*
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน	2.82	1.21	3.56	1.14	- 7.075*
3. ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน	3.49	0.95	3.05	1.15	4.682*
4. การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้	3.16	0.90	2.69	1.23	1.518
5. ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น	3.30	1.28	3.79	1.21	- 4.376*
6. การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย	3.82	1.10	3.40	1.47	3.645*
7. การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ	3.30	1.45	3.81	1.33	-4.075*
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย	3.27	1.34	3.96	1.24	-6.021*
9. การขึ้นครุหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย	3.56	1.28	3.69	1.11	-2.826*
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย	3.52	1.38	3.66	1.06	-1.230
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์	3.82	1.07	3.27	1.36	5.029*
12. การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่ออกได้ดี	3.40	1.20	3.75	1.26	-3.192*

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ	นักศึกษาชาย (N = 250)		นักศึกษาหญิง (N= 250)		t – test
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	13. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ	3.64	0.98	3.42	
14. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ	3.64	0.91	3.89	1.15	-2.659*
15. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ	3.81	1.07	3.62	1.18	1.986*
16. การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักรจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	3.81	0.88	3.74	1.13	0.793
17. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์เป็นการป้องกันที่ถูกรวิ เพื่อขจัดปัญหาและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.45	1.49	3.71	1.04	-2.282*
18. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง	3.45	1.03	3.82	1.14	-3.808*
19. การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น	3.81	1.00	3.66	1.23	1.548
20. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น	2.79	1.10	3.28	1.13	-2.692*
21. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์	2.94	1.08	3.38	0.99	- 3.491*

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		t – test
	(N = 250)		(N = 250)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
22. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของ นักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของ คนรุ่นใหม่ในสังคมไทย	2.88	0.76	3.46	1.09	- 6.776*
23. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษา ด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติด เอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.28	1.19	4.09	0.85	-8.787*
24. ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันใน การมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการ ตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำ แท้ง	3.26	1.40	3.92	1.55	-4.677*
25. สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัว ผู้ปกครองจะทราบและอับอายผู้อื่นเรื่อง การตั้งครรภ์	3.32	1.30	2.81	1.48	0.923
รวม	3.38	1.15	3.55	1.20	-1.967*

*p < .05 ($t_{\infty .05} \geq \pm 1.96$)

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง โดยรวมพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55 และ 3.38 ตามลำดับ ข้อความค่านิยมทางเพศที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 23 และ 24

ส่วนข้อความค่านิยมทางเพศที่พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อที่ 4, 10, 16, 19 และ 25

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศหญิงมีข้อความค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย มากที่สุดในข้อที่ 23 "การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์" มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาคือ ข้อที่ 8

“การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และข้อที่ 24 “ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

ส่วนเพศชายมีข้อความค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศหญิงในข้อที่ 6 “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย” และข้อที่ 11 “การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์” มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.82 รองลงมาคือ ข้อที่ 15 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ”, ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกจนถึงขั้นถอดจุกเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปิดเผยในที่สาธารณะ” และข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)			
	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์	486	97.2	14	2.8
การเที่ยวสถานเริงรมย์	442	88.4	58	11.6
การใช้สิ่งเสพติด	105	21.0	395	79.0
การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ	384	76.8	116	23.2
การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม	380	76.0	120	24.0
การมีเพศสัมพันธ์	326	65.2	174	34.8

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 97.2 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4 เคยใช้สิ่งเสพติด ร้อยละ 21.0 เคยใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 76.8 เคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 76.0 และเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 65.2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์		
เคย	486	97.2
ไม่เคย	14	2.8
ดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ		
13	44	8.8
15	149	29.8
16	58	11.6
17	75	15.0
18	117	23.4
19	43	8.6
ประเภทของเครื่องดื่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สุรา	309	61.8
เบียร์	355	71.0
ไวน์	250	50.0
อื่นๆ (สาโท, ค็อกเทล)	60	12.0
สาเหตุของการดื่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คู่อัฒกษัคน	14	2.8
เพื่อนชัคน	413	82.6
อยากลอง	293	58.6
อื่นๆ (งานเลี้ยง)	14	2.8
จำนวนครั้งของการดื่มในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	88	17.6
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	252	50.4
บ่อยครั้ง (1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์)	117	23.4
เป็นประจำ (ทุกวัน)	29	5.8
อื่นๆ (ไม่ดื่ม)	14	2.5

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 97.2 ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี คิดเป็น ร้อยละ 29.8 ประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่มคือเบียร์ ร้อยละ 71.0 สาเหตุของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์คือเพื่อนชักชวน ร้อยละ 82.6 จำนวนครั้งของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 50.4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการเที่ยวสถานเริงรมย์

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การเที่ยวสถานเริงรมย์		
เคย	442	88.4
ไม่เคย	58	11.6
เที่ยวครั้งแรกเมื่ออายุ		
13	1	0.2
14	19	3.8
15	44	8.8
16	72	14.4
17	71	14.2
18	206	41.2
19	29	5.8
ประเภทของสถานเริงรมย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เคค	427	85.4
ผับ	325	65.0
ค็อกเทลล์บาร์, ไนต์คลับ	59	11.8
สาเหตุของการเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คูรักชักชวน	73	14.6
เพื่อนชักชวน	427	85.4
อยากลอง	233	46.6
จำนวนครั้งของการเที่ยวในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	118	23.6
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	133	26.6
บ่อยครั้ง (1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์)	191	38.2
อื่นๆ (ไม่เที่ยว)	58	11.6

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4
เที่ยวสถานเริงรมย์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 41.2 ประเภทของสถานเริงรมย์ที่ชอบเที่ยวคือเคค
ร้อยละ 85.4 สาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์คือเพื่อนชักชวน ร้อยละ 85.4 จำนวนครั้งของการ
เที่ยวสถานเริงรมย์ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือบ่อยครั้ง(1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์) ร้อยละ 38.2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการใช้สิ่งเสพติด

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การใช้สิ่งเสพติด (ยาบ้า, ยาอี)		
เคย	105	21.0
ไม่เคย	395	79.0
ใช้สิ่งเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ		
14	29	5.8
15	30	6.0
16	14	2.8
17	16	3.2
18	16	3.2
สาเหตุของการใช้สิ่งเสพติด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คู่อริชักชวน	17	3.4
เพื่อนชักชวน	73	14.6
อยากลอง	46	9.2
จำนวนครั้งของการใช้สิ่งเสพติดในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	15	3.0
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	15	3.0
อื่นๆ (เลิกแล้ว, ไม่ใช้)	470	94.0

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคยใช้สิ่งเสพติด ร้อยละ 21.0 ใช้สิ่งเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 6.0 สาเหตุของการใช้สิ่งเสพติด คือเพื่อนชักชวนร้อยละ 14.6 จำนวนครั้งของการใช้สิ่งเสพติดในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือครั้งเดียว และนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 3.0

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
เคย	384	76.8
ไม่เคย	116	23.2
ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเมื่ออายุ		
13	2	0.4
14	72	14.8
15	132	26.4
16	43	8.6
17	59	11.8
18	60	12.0
20	14	2.8
สาเหตุของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คู่อีกสักชนวน	59	11.8
เพื่อนสักชนวน	207	41.4
อยากลอง	250	50.0
ประเภทของสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
หนังสือ	104	20.8
วีดิทัศน์	369	73.8
ภาพยนตร์	118	23.6
อินเทอร์เน็ต	176	35.2
แหล่งที่มาของสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ซื้อ	102	20.4
เช่าตามร้านที่ให้บริการ	75	15.0
ยืมเพื่อน/คนรู้จัก	309	61.8

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศใน ระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	104	20.8
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	280	56.0
อื่นๆ (ไม่ใช้)	116	23.2

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 76.8 ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 26.4 ประเภทของสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่ชอบคือวีดิทัศน์ ร้อยละ 73.8 สาเหตุของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศคืออยากลอง ร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่ได้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาจากการยืมเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 61.8 จำนวนครั้งของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 56.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม		
เคย	380	76.0
ไม่เคย	120	24.0
กอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้ามครั้งแรกเมื่ออายุ		
14	44	8.8
15	28	5.6
16	44	8.8
17	147	29.4
18	117	23.4
สาเหตุของการกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
อยู่กันตามลำพัง 2 คน	263	52.6
ความรักความใคร่	248	49.6
เอาใจคู่อีก	74	14.8
อยากลองหาประสบการณ์	161	32.2
ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	43	8.6
สถานที่ในการกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สถานศึกษา	15	3.0
ที่พัก	354	70.8
โรงพยาบาล	45	9.0
จำนวนครั้งของการกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้ามใน ระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	57	11.4
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	176	35.2
บ่อยครั้ง (1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์)	87	17.4
เป็นประจำ (ทุกวัน)	60	12.0
อื่นๆ (ไม่เคย)	120	24.0

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 76.0 กอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปีร้อยละ 29.4 สาเหตุของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคืออยู่กันตามลำพัง 2 คนร้อยละ 52.6 สถานที่ในการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคือที่พักร้อยละ 70.8 จำนวนครั้งของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)ร้อยละ 35.2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
การมีเพศสัมพันธ์		
เคย	326	65.2
ไม่เคย	174	34.8
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ		
15	30	6.0
16	43	8.6
17	89	17.8
18	164	32.8
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับ		
คูรัก	282	56.4
เพื่อน	29	5.8
หญิง / ชายขายบริการ	15	3.0
อื่นๆ (ไม่เคย)	174	34.8
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
อยากลอง	162	32.4
คูรักชักชวน	92	18.2
มีความต้องการทางเพศ	266	53.2
เป็นการแสดงความรักที่มีต่อกัน	163	32.6
จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในระยะเวลา 3 เดือน ที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	30	6.0
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	162	32.4
บ่อยครั้ง (1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์)	133	26.6
อื่นๆ (ไม่แน่นอน, ไม่เคย)	175	35.0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจุบันมีคู่เพศสัมพันธ์		
0	189	37.8
1	297	59.4
2	14	2.8
สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ที่พัก	325	65.0
โรงแรม	88	17.6
มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายชายบริการ		
เคย	117	23.4
ไม่เคย	383	76.6
จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายชายบริการในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา		
ครั้งเดียว	15	3.0
นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน)	88	17.6
อื่นๆ (ไม่แน่นอน, ไม่เคย)	397	79.4
การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายชายบริการ		
ใช้ทุกครั้ง	117	23.4
อื่นๆ (ไม่เคย)	383	76.6
การคุมกำเนิดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์		
มีทุกครั้ง	237	47.4
มีเป็นบางครั้ง	88	17.6
อื่นๆ (ไม่เคย)	175	35.0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	นักศึกษาทั้งหมด (N = 500)	
	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ถุงยางอนามัย	280	56.0
ยาเม็ดคุมกำเนิด	162	32.4
หลั่งออกนอกช่องคลอด	208	41.6
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
เคย	44	8.8
ไม่เคย	456	91.2
เคยมีการตั้งครรภ์		
เคย	23	4.6
ไม่เคย	477	95.4
เคยมีการทำแท้ง		
เคย	23	4.6
ไม่เคย	477	95.4

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 65.2 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 32.8 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก ร้อยละ 56.4 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์คือมีความต้องการทางเพศร้อยละ 53.2 สถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์คือที่พัก ร้อยละ 65.0 จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 35.2 ส่วนใหญ่มีคูเพศสัมพันธ์ 1 คน ร้อยละ 59.4 การคุมกำเนิดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคูเพศสัมพันธ์มีทุกครั้ง ร้อยละ 47.4 วิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 56.0 เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.8 เคยมีการตั้งครรภ์ ร้อยละ 4.6 และเคยมีการทำแท้ง ร้อยละ 4.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการ ร้อยละ 23.4 จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 17.6 การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการมีการใช้ทุกครั้ง ร้อยละ 23.4

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา รวมทั้งการเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายกับนักศึกษานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 500 คน มีนักศึกษาชาย ร้อยละ 50.0 และมีนักศึกษานิติศาสตร์ ร้อยละ 50.0 อายุของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 19 ปี ร้อยละ 58.8 ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดา - มารดา ร้อยละ 92.8 ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือนส่วนมากอยู่ระหว่าง 6,000 – 7,500 บาท ร้อยละ 38.2 ที่พักในปัจจุบันนักศึกษาพักหอพักรวมชาย - หญิง ร้อยละ 47.0 ความรู้เรื่องเพศที่นักศึกษาได้รับมาจากเพื่อน ร้อยละ 79.4 นักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาครั้งแรกเมื่อศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 41.0 เมื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศส่วนใหญ่จะปรึกษากับเพื่อน ร้อยละ 73.6

2. ค่านิยมทางเพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่ มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ร้อยละ 86.8 และมีค่านิยมทางเพศทิศทางลบ ร้อยละ 13.2 ข้อความค่านิยมทางเพศที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวกมีดังนี้

ข้อที่ 5 “ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น”

ข้อที่ 6 “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย”

ข้อที่ 7 “การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ”

- ข้อที่ 8 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย”
- ข้อที่ 9 “การขึ้นครูหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงขายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย”
- ข้อที่ 10 “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย”
- ข้อที่ 11 “การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์”
- ข้อที่ 12 “การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่ครองได้ดี”
- ข้อที่ 13 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ”
- ข้อที่ 14 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ”
- ข้อที่ 15 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ”
- ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ”
- ข้อที่ 17 “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์เป็นการป้องกันที่ถูกต้องเพื่อขจัดปัญหาและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”
- ข้อที่ 18 “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง”
- ข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น”
- ข้อที่ 23 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”
- ข้อที่ 24 “ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง”
- ส่วนข้อความค่านิยมทางเพศที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางลบมีดังนี้
- ข้อที่ 1 “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน”

ข้อที่ 2 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน”

ข้อที่ 3 “ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน”

ข้อที่ 4 “การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้”

ข้อที่ 20 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น”

ข้อที่ 21 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์”

ข้อที่ 22 “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย”

ข้อที่ 25 “สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัวผู้ปกครองจะทราบและอับอายผู้อื่นเรื่องการตั้งครรภ์”

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีข้อความค่านิยมทางเพศในข้อที่ 14 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ” และ ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ” มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง โดยรวม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55 และ 3.38 ตามลำดับ

ข้อความค่านิยมทางเพศที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อที่ 1 “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน”, ข้อที่ 2 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน”, ข้อที่ 3 “ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน”, ข้อที่ 5 “ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น”, ข้อที่ 6 “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย”, ข้อที่ 7 “การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ”, ข้อที่ 8 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่

เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย”, ข้อที่ 9 “การขึ้นครุหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย”, ข้อที่ 11 “การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์”, ข้อที่ 12 “การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่อีกได้ดี”, ข้อที่ 13 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งน่าภูมิใจ”, ข้อที่ 14 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ”, ข้อที่ 15 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่ออนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ”, ข้อที่ 17 “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์เป็นการป้องกันที่ถูกต้องเพื่อขจัดปัญหาและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”, ข้อที่ 18 “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง”, ข้อที่ 20 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น”, ข้อที่ 21 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์”, ข้อที่ 22 “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย”, ข้อที่ 23 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”, และข้อที่ 24 “ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง”

ส่วนข้อความค่านิยมทางเพศที่พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อที่ 4 “การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้”, ข้อที่ 10 “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย”, ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ”, ข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” และข้อที่ 25 “สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัวผู้ปกครองจะทราบและอับอายผู้อื่นเรื่องการตั้งครรภ์”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชายมากที่สุด ในข้อความค่านิยมทางเพศข้อที่ 23 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาคือ ข้อที่ 8 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และข้อที่ 24 “ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

ส่วนเพศชายมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศหญิงในข้อความค่านิยมทางเพศข้อที่ 6 “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย” และข้อที่ 11 “การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์” มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.82 รองลงมาคือ ข้อที่ 15 “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ”, ข้อที่ 16 “การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ” และข้อที่ 19 “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์มากที่สุดร้อยละ 97.2 รองลงมาคือการใช้สถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 76.8 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 97.2 ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 29.8 อายุต่ำสุดของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ครั้งแรกคืออายุ 13 ปี ประเภทของเครื่องดื่มที่ชอบดื่มคือเบียร์ ร้อยละ 71.0 สาเหตุของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ คือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 82.6 จำนวนครั้งของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 50.4

การใช้สถานเริงรมย์

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเคยใช้สถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4 ส่วนใหญ่ใช้สถานเริงรมย์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 41.2 อายุต่ำสุดของการใช้สถานเริงรมย์ครั้งแรกคืออายุ 13 ปี ประเภทของสถานเริงรมย์ที่ชอบเที่ยวคือเคค ร้อยละ 85.4 สาเหตุของการใช้สถานเริงรมย์คือเพื่อนชักชวน ร้อยละ 85.4 จำนวนครั้งของการใช้สถานเริงรมย์ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือบ่อยครั้ง (1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์) ร้อยละ 38.2

การใช้สิ่งเสพติด

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยใช้สิ่งเสพติด ร้อยละ 21.0 ส่วนใหญ่ใช้สิ่งเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 6.0 อายุต่ำสุดของการการใช้สิ่งเสพติดครั้งแรกคืออายุ 14 ปี สาเหตุของการใช้สิ่งเสพติด คือเพื่อนชักชวน ร้อยละ 14.6 จำนวนครั้งของการใช้สิ่งเสพติดในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือ ครั้งเดียว และนานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 3.0

การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 76.8 ส่วนใหญ่ใช้สื่อสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 26.4 อายุต่ำสุดของการใช้สิ่งเสพติดครั้งแรกคืออายุ 13 ปี ประเภทของสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่ชอบคือ วิดีทัศน์ ร้อยละ 73.8 สาเหตุของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ คืออยากลอง ร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่ได้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาจากการ ยืมเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 61.8 จำนวนครั้งของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือ นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 56.0

การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 76.0 ส่วนใหญ่กอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปี ร้อยละ 29.4 อายุต่ำสุดของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามครั้งแรกคืออายุ 14 ปี สาเหตุของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคืออยู่กันตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 52.6 สถานที่ในการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม คือที่พัก ร้อยละ 70.8 จำนวนครั้งของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือ นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 35.2

การมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 65.2 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 32.8 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคืออายุ 15 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อรัก ร้อยละ 56.4 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์คือมีความต้องการทางเพศ ร้อยละ 53.2 สถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์คือที่พัก ร้อยละ 65.0 จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือ นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 35.2 ส่วนใหญ่มีคู่อรักเพศสัมพันธ์ 1 คน ร้อยละ 59.4 มีการคุมกำเนิดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักเพศสัมพันธ์

ทุกครั้ง ร้อยละ 47.4 วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้มากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 56.0 เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.8 เคยมีการตั้งครรภ์ ร้อยละ 4.6 และเคยมีการทำแท้ง ร้อยละ 4.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการ ร้อยละ 23.4 จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาคือ นานๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 17.6 การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการมีการใช้ทุกครั้ง ร้อยละ 23.4

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่านิยมทางเพศ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ร้อยละ 86.8 ผลการวิจัยในครั้งนี้ช่วยสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตัวแทนวัยรุ่นในสังคมไทย ส่วนใหญ่ยังคงมีค่านิยมทางเพศที่แสดงออกมาทางความรู้สึกนึกคิดไปในทางที่ดีงามถูกต้องและเหมาะสม และยังคงรักษาวัฒนธรรมของไทยที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเอาไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอน ของบิดามารดาหรือครูอาจารย์รวมทั้งการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งยังคงมีอิทธิพลและเป็นบรรทัดฐานให้แก่คนในสังคมไทยโดยทั่วไป รวมทั้งวัยรุ่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรยา ดวงแก้ว (2539: 99-124) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในด้านบวก และ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543: ง) ที่พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ร้อยละ 90.8

ข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านบวกที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวได้แก่ “ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น” “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย” “การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ” และ “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย” การที่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศใน

ข้อความดังกล่าวไปในทิศทางบวก แสดงให้เห็นถึงการรักษาวัฒนธรรมของวัยรุ่นหญิงไทยในการรักษาวลสงวนตัวอาจเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ รวมถึงวัฒนธรรมของไทยที่วัยรุ่นยังยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชูลีพร อินทรไพบุลย์ (2536: 264) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศในทิศทางบวกในเรื่องดังกล่าว และจากการวิจัยของ พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539: 43) ที่พบว่านักศึกษาชาย ร้อยละ 76.0 เห็นด้วยที่ผู้ชายสมัยนี้ยังถือว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานให้ผลเสียมากกว่าผลดี นอกจากนี้ยังมีการวิจัยของ จริยา ชัยวิรัตน์ (2534: 74) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงร้อยละ 80.3 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสตรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ยังมีความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องน่าอาย

ข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ได้แก่ “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ” “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ” “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งน่าภูมิใจ” “การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่ครองได้ดี” และ “การขึ้นครูหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย” การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นไทยยังคงยึดถือ และเห็นดีเห็นงามกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศของไทย รวมไปถึงการอบรมสั่งสอนให้แก่เด็กและเยาวชนทั้งจากสถาบันครอบครัว โรงเรียน และสังคม ที่ยังคงเน้นการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศภายใต้กรอบของวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ในปัจจุบันโรคที่เกิดจากการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ทวีความรุนแรงมากขึ้นจนถึงขั้นเสียชีวิต เช่น โรคเอดส์ ซึ่งสาเหตุของการเกิดโรคที่สำคัญมาจากการสำส่อนทางเพศ อีกทั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรยังอาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้วัยรุ่นไม่เห็นด้วยกับค่านิยมทางเพศดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีนัย เพียรวิชา (2542: 45) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับความสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหลายๆ คน อย่างไรก็ตามมีการวิจัยบางเรื่องที่มีข้อค้นพบที่ต่างไปจากนี้คือการวิจัยของ จันทน์รัฐ ทองศิริ (2539: 55-68) ที่พบว่ากลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดน่านส่วนใหญ่มียุคคู่นอน 1-2 คน และ ปวีณา สายสูง (2541: 63) ที่พบว่านักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน ส่วนใหญ่มียุคคู่นอน จำนวน 2-3 คน

นอกจากนี้ ยังมีข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว คือ “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีความรู้สึกลง” และ “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” การที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศเช่นนี้ อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง เช่น การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และการไม่ล่าช้าทางเพศ เป็นต้น ส่งผลให้นักศึกษาเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันมีโอกาสติดเชื้อและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้เหมือนกัน ดังนั้นนักศึกษาจึงเห็นความสำคัญของการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ และไม่เห็นด้วยที่จะมีเพศสัมพันธ์กับนักศึกษาด้วยกัน แต่ผลการศึกษาครั้งนี้ขัดแย้งกับการวิจัยของอังสนา บุญธรรม (2535: 18) และ อัญชลี คติอนุรักษ์ (2537: 17) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะทำให้ความรู้สึกลงร้อยละ 34.8 และ 41.0 ตามลำดับ

ข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางลบ ซึ่งหมายความว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ได้แก่ “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน” “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน” “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้” และ “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย” นอกจากนี้ยังพบข้อความค่านิยมทางเพศด้านบวกที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางลบคือ “ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน” และจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 65.2 การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน โดยเฉพาะด้านการติดต่อสื่อสารทำให้คนในสังคมสามารถรับรู้วัฒนธรรมของประเทศต่างๆมากขึ้น จึงเกิดการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งรวมไปถึงการรับค่านิยมและการแสดงออกในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมและขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย เช่น การเลียนแบบการแต่งกาย พฤติกรรมการแสดงออกต่างๆ ของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่วัยรุ่นชื่นชอบ ได้แก่ นักร้อง นักแสดง บุคคลที่เป็นต้นแบบหรือที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นดังกล่าวบางคนมีข่าวคราวในการมีคู่รักหลายคนหรือการเปลี่ยนคู่รักบ่อยๆ และการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ทำให้วัยรุ่นคิดว่าพฤติกรรมดังกล่าวสังคมยอมรับได้และเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะเมื่อมีการนำเสนอสิ่งเหล่านี้ผ่านสื่อต่างๆ บ่อยๆ ไม่ว่าจะบนโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และ อินเทอร์เน็ต ก็ส่งผลให้วัยรุ่นมีการยอมรับเลียนแบบหรือปฏิบัติตามพฤติกรรมดังกล่าวตามที่ได้

พบเห็นมามากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ
 สุมณา ชมพูทวีป (2532: 46) ที่พบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติเชิงบวกว่าควรมีประสบการณ์ทางเพศ
 ก่อนสมรสและผลการวิจัยของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2538: 23) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อ
 การร่วมเพศก่อนสมรสในเชิงบวก และพบว่าเคยมีการร่วมเพศมากที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็น
 ในทิศทางลบ ซึ่งหมายความว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว เกี่ยวกับ “การดื่มสุราหรือ
 เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น” และ “การดื่มสุราหรือ
 เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์” และจากผลการวิจัย
 ครั้งนี้พบว่า นักศึกษาเคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ร้อยละ 97.2 การดื่ม
 สุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอาจมีสาเหตุมาจากการได้รับอิทธิพลมา
 จากการสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ที่เผยแพร่การโฆษณาสินค้าประเภทสุราหรือ
 เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ซึ่งมีการโฆษณาที่มากขึ้น และบ่อยขึ้น ประกอบกับความ
 อยากรู้อยากลองของวัยรุ่นและการมีค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ส่งผลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรม
 การดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และเห็นด้วยกับข้อความค่านิยมทางเพศ
 ดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของจันทนัฐ ทองศิริ (2539 : 55 - 68) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี
 เพศสัมพันธ์ภายหลังการดื่มสุรา ร้อยละ 8.7

จากผลการวิจัยโดยรวม พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อความค่านิยมทางเพศที่ว่า
 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ”
 และ “การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ” มาก
 ที่สุด เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่ง
 หมายความว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากสังคมไทยมี
 บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศตะวันตก และเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่
 ต้องปิดบังซ่อนเร้น รวมไปถึงการที่นักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา ผู้ปกครอง และ
 ครูอาจารย์ ในเรื่องของการมีค่านิยมทางเพศ ตลอดจนการแสดงออกทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม
 นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนหรือการสำส่อนทางเพศนั้น ในปัจจุบันมี
 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นจนถึงขั้นเสียชีวิต ยกตัวอย่างเช่น โรคเอดส์ จึง
 ทำให้นักศึกษากลัวและไม่เห็นด้วยกับค่านิยมทางเพศดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีนัย

เพียรวิชา (2542: 45) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับความสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหลายๆ คน

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 97.2 มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 82.6 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 ด้วยลักษณะของหอพักดังกล่าวมีความเป็นอิสระ นักศึกษาจึงมีโอกาสที่จะพบปะผู้คนหรือคบเพื่อนได้หลายรูปแบบ เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากนักศึกษาคบเพื่อนที่มีพฤติกรรม การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เมื่อเพื่อนชักชวนให้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสม แอลกอฮอล์จึงเป็นการง่ายที่นักศึกษาจะปฏิบัติตามคำชักชวนของเพื่อน นอกจากนี้การดื่มสุราหรือ เครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ยังส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลางทำให้ผู้ที่ดื่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ จึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมาได้ง่าย ดังที่ วิวัฒน์ โรจนพิทยากร (อ้างถึงใน วิรัช ไชยประทุม, 2540 : 15) กล่าวว่าไว้ว่าสุรามีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดโรคระบาดของ เอ็ดส์อย่างมากมาย เนื่องจากการดื่มสุราเป็นสาเหตุนำไปเที่ยวหญิงบริการ ประกอบกับการดื่ม สุราจนมึนเมาทำให้ขาดการควบคุมตนเองทำให้ดื่มใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพิมพร อันพาพรหม (2543: ง) ที่พบว่า ร้อยละ 79.5 ของกลุ่ม ตัวอย่างเคยดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

การเที่ยวสถานเริงรมย์

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4 และมี สาเหตุมาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 85.4 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 ไม่ได้อยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง ทำให้นักศึกษาเหล่านี้มีอิสระในการเที่ยวกลางคืนหรือเที่ยวสถานเริงรมย์ เมื่อ เพื่อนชักชวนได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับ ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนค่อนข้างสูงคืออยู่ระหว่าง 6,000 – 7,500 บาท ร้อยละ 38.2 นักศึกษาจึงมี ค่าใช้จ่ายสำหรับการเที่ยวกลางคืนหรือเที่ยวสถานเริงรมย์ในแต่ละเดือน เป็นธรรมดาของวัยรุ่น ย่อมมีความอยากรู้อยากลองเมื่อมีโอกาส จึงทำให้นักศึกษามีการเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นจำนวน

มาก และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องได้ ผลการวิจัยประเด็นนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543 : ง) ที่พบว่าร้อยละ 78.5 ของนักศึกษาเคยเที่ยวสถานเริงรมย์

การใช้สิ่งเสพติด

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาเคยใช้สิ่งเสพติด ร้อยละ 21.0 สาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 14.6 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากความเหงาของนักศึกษาที่ต้องอยู่ห่างไกลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 และจากคำชักชวนของเพื่อนที่ใช้สิ่งเสพติด ประกอบกับความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่นที่มีเป็นทุนอยู่แล้ว จึงทำให้นักศึกษาหันมาพึ่งพาสิ่งเสพติด และการออกฤทธิ์ของสิ่งเสพติดมีผลทำให้ผู้ใช้ มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากเดิม ซึ่งบางทีจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ ประพิมพร อันพาพรหม (2543 : ง) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยใช้สิ่งเสพติดร้อยละ 8.2 ไม่ได้พักกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาเคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 76.8 ส่วนใหญ่ได้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาจากการยืมเพื่อน หรือคนรู้จัก ร้อยละ 61.8 และจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากเพื่อนร้อยละ 79.4 และเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศส่วนใหญ่จะปรึกษากับเพื่อน ร้อยละ 73.6 แสดงให้เห็นว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เพราะจากการที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่าได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากเพื่อน ซึ่งหมายถึงการได้รับความรู้ผ่านสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ที่ไม่ควรถือว่าเป็นความรู้เรื่องเพศ เพราะในสื่อนั้นไม่ได้นำเสนอในรูปแบบของการให้ความรู้ หากแต่เป็นการนำเสนอเนื้อหาในส่วนที่ยั่วยุหรือกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดอารมณ์ทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลทำให้นักศึกษาเกิดอารมณ์ทางเพศและมีความอยากรู้อยากลอง เมื่อขาดการชี้นำทางเพศที่ถูกต้องก็เป็นสาเหตุที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมาได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ จันทนัฐ ทองศิริ (2539 : 36) ที่พบว่า สื่อมีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกทางเพศได้และจากการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 15) และ จรรยา ดวงแก้ว (2539 : 103) ที่พบว่า การอ่านหนังสือหรือดูภาพลามก การดูภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 76.0 สาเหตุของการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคืออยู่กันตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 52.6 และสถานที่ในการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคือที่พัก ร้อยละ 70.8 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 อาจจะเป็นเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักมีความเป็นอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ จะพาใครต่อใครเข้ามาในห้องก็ได้ เมื่อนักศึกษาพาคู่อรักหรือเพศตรงข้ามเข้ามาในห้อง และอยู่กันตามลำพัง 2 คน จึงเป็นการง่ายที่จะทำให้เกิดการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามของนักศึกษา ซึ่งการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามนี้ก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด สอดคล้องกับการวิจัยของ ประพิมพร อ้นพาพรหม (2543 : ง) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8 และผลการวิจัยที่พบในครั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าร้อยละ 12.0 ของนักศึกษามีการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามทุกวัน ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่านักศึกษานี้ต้องพักอาศัยอยู่ด้วยกัน เป็นการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน เพราะสถานที่ที่ใช้ในการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคือที่พักร้อยละ 70.8 ทำให้นักศึกษากอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามได้ทุกวัน

การมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 65.2 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 32.8 และผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักรวมชาย-หญิง ร้อยละ 47.0 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีการย้ายเข้ามาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และพักอาศัยในหอพักรวม สอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวลัย สุขดา (2543 : ง) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 37.7 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 17.8 ปี การที่จำนวนการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันนั้นเพิ่มมากขึ้น อาจจะเป็นเนื่องจากความเป็นอิสระในหลายๆด้าน ความอยากรู้อยากลอง ตลอดจนแรงขับทางเพศ (Sex drive) ประกอบกับการที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่พบจากงานวิจัย คือเห็นด้วยในข้อความค่านิยมทางเพศเกี่ยวกับ “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน” “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้” และไม่เห็นด้วยในเรื่อง “ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน” แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีค่านิยมและความคิดตามแบบวัฒนธรรมตะวันตก ที่ส่งผลให้ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปในทางเสรีมากขึ้น จึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

ผลการวิจัยยังพบอีกว่า คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักศึกษาคือ คู่รัก ร้อยละ 56.4 จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ คือ 1 คน ร้อยละ 59.4 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกัน และสถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์คือที่พักร้อยละ 65.0 สอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวลัย สุขดา (2543: ง) ที่พบว่า คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ คู่รัก ร้อยละ 65.5 ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่กล้าเที่ยวหญิงหรือชายบริการ เพราะกลัวเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เลยหันมามีเพศสัมพันธ์กับคู่รักแทน ประกอบกับการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักไม่ต้องจ่ายเงินค่าบริการ และมีสถานที่สำหรับใช้ในการมีเพศสัมพันธ์อยู่แล้วคือที่พัก

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายบริการทางเพศ ร้อยละ 23.4 สอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวลัย สุขดา (2543: ง) ที่พบว่านักศึกษามีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 13.0 ทั้งนี้การที่นักศึกษาเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายบริการทางเพศ อาจจะมีผลจากการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4 และ มีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ร้อยละ 97.2 เมื่อ นักศึกษาเที่ยวสถานเริงรมย์ ย่อมมีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลทำให้นักศึกษาขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมาได้ง่าย จึงเป็นสาเหตุนำไปสู่การเที่ยวหญิงหรือชายบริการของนักศึกษา ประกอบกับการดื่มสุราจนเมึนเมาทำให้ขาดการควบคุมตนเองจนลืมนำถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยจึงพบว่า นักศึกษาเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 8.8 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวลัย สุขดา (2543: 71) ที่พบว่า ร้อยละ 7.2 ของนักศึกษาเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ยิ่งกว่านั้นผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่านักศึกษาเคยมีการตั้งครรภ์หรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์และทำแท้ง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาตั้งครรภ์หรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และแก้ปัญหาโดยการทำแท้งทั้งหมด สอดคล้องกับการวิจัยของ จรรยา ดวงแก้ว (2543: 116) ที่พบว่า ร้อยละ 4.0 ของกลุ่มตัวอย่างมีการตั้งครรภ์ แก้ไขปัญหาด้วยการทำแท้งทั้งหมดเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษากลัวบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จะทราบเรื่องการตั้งครรภ์และอับอายผู้อื่น รวมทั้งยังอยู่ในสภาพที่ยังไม่พร้อมจะมีบุตร

3. การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ

เมื่อมีการเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาพบว่า ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความแตกต่างระหว่างเพศในด้านการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้หญิงจะถูกอบรมสั่งสอนให้อยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่มีค่านิยมและการแสดงออกทางเพศรวมอยู่ด้วยมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชายซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543 : ง) ที่พบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาชาย

ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย มีข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาเกี่ยวกับ “การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน” “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน” “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษาหญิงรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว และในข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาเกี่ยวกับ “ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น” “การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย”

“การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ” และ “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านบวกที่นักศึกษาหญิงรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว การที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชายในข้อความดังกล่าว อาจสืบเนื่องมาจากการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของวัยรุ่นหญิงไทยในการรักษานวลสงวนตัว ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากบิดามารดา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ รวมถึงกรอบของวัฒนธรรมไทยที่กำหนดด้วยวัยรุ่นหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536: 264) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกในเรื่องดังกล่าว และจากการวิจัยของ พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539: 43) ที่พบว่า นักศึกษาชาย ร้อยละ 76.0 เห็นด้วยที่ผู้ชายสมัยนี้ยังถือว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานให้ผลเสียมากกว่าผลดี นอกจากนี้ยัง

มีการวิจัยของจรรยา ชัยวิรัตน์(2534: 74)ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงร้อยละ 80.3 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสตรีสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ยังมีความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องน่าอาย

ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาเกี่ยวกับ “การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษาเคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม ถึงร้อยละ 76.0 และสถานที่ในการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามคือที่พัก ร้อยละ 70.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ แต่มีการกอดจูบกันในที่พักหรือที่ลับตาแทน เมื่อมีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพัง 2 คน ที่เป็นเช่นนี้อาจสืบเนื่องมาจากในสังคมไทยยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน นักศึกษามีการรับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาติรวมไปถึงการรับค่านิยมและการแสดงออกในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมซึ่งขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของไทย สอดคล้องกับการวิจัยของ ประพิมพร อินพาพรหม (2543 : ง) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8

ในส่วนข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาเกี่ยวกับ “การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษารายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าความรู้เรื่องเพศที่นักศึกษาได้รับจากตำราเรียน ร้อยละ 47.6 และนักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาครั้งแรกเมื่อศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 41.0 จึงส่งผลทำให้นักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับประโยชน์ของถุงยางอนามัย ที่ไม่ได้มีไว้เพื่อคุมกำเนิดเพียงอย่างเดียวเท่านั้นหากยังสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย สอดคล้องกับการวิจัยของสุมนา ชมพูทวีป และคณะ(2530: 31-36) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับสูง

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย มีข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับ “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน จะลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษาหญิงรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาหญิงไม่

เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว และ "การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย" เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านบวกที่นักศึกษาหญิงรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาหญิงได้รับความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในส่วนของการติดต่อและการป้องกันโรคมากกว่าผู้ชาย และความรู้เกี่ยวกับการไม่สำส่อนทางเพศ ทำให้นักศึกษาหญิงเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันยังคงมีความเสี่ยงต่อการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อีกทั้งสังคมไทยยังมีบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศตะวันตกที่เปิดเสรีในเรื่องเพศ โดยที่สังคมไทยกำหนดให้เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัวมากกว่าผู้ชาย จึงเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม สอดคล้องกับการวิจัยของซูลีพร อินทรไพบุลย์ (2536: ก-ข) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศในด้านบวกดีกว่าเพศชาย

ส่วนข้อความค่านิยมทางเพศเกี่ยวกับ "ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง" เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านบวก ที่นักศึกษาหญิงรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว อาจสืบเนื่องมาจาก นักศึกษาหญิงได้รับความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องในการวางแผนครอบครัวเกี่ยวกับการมีบุตรมากกว่านักศึกษาชาย เพราะในการมีบุตรหรือการตั้งครรภ์จะต้องมีการเตรียมตัวให้ความพร้อมสำหรับผู้ที่จะเป็นบิดามารดาไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย จิตใจ การงาน และการเงิน เป็นต้น แต่เมื่อมีการตั้งครรภ์ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นการตั้งครรภ์ในขณะที่ไม่พร้อมที่จะมีบุตรของบิดามารดาที่เป็นวัยรุ่นทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งหรือเด็กถูกทอดทิ้งตามมา สอดคล้องกับการวิจัยของ สุมนา ชมพูทวีป และคณะ (2530: 31-36) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับสูง

ในส่วนของเพศชายที่มีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศหญิง มีข้อความค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายเกี่ยวกับ "การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย" เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านบวก ที่นักศึกษาชายรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาชายเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาชายยังคงมีความคิดเกี่ยวกับการรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญเหมือนกับผู้ชายในสังคมไทยทั่วไปที่ต้องการให้ผู้หญิงที่จะมาเป็นคู่รัก หรือภรรยาในอนาคตเป็นผู้หญิงที่ไม่มีประวัติต่างพร้อย หรือไม่มีเรื่องเสียหายในเรื่องเพศ สอดคล้องกับการวิจัยของ พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539: 43) ที่พบว่านักศึกษาชาย ร้อยละ 76.0 เห็นด้วยที่ผู้ชายสมัยนี้ยังถือว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญ และการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนการแต่งงานให้ผลเสียมากกว่าผลดี ส่วนในข้อความค่านิยมทางเพศที่ว่า “การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบ ที่นักศึกษาชายรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาชายไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว การที่นักศึกษาชายมีค่านิยมทางเพศในข้อความนี้ดีกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่เป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 65.2 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อีกร้อยละ 56.4 และสอดคล้องกับการวิจัยของ จันทนัฐ ทองศิริ (2539 : 36) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุดร้อยละ 81.7

และข้อความค่านิยมทางเพศที่ว่า “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคน ถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ” เป็นข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบ ที่นักศึกษาชายรายงานว่ามีความเห็นในทิศทางบวก หมายความว่านักศึกษาชายไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว การที่นักศึกษาชายมีค่านิยมในเรื่องนี้ดีกว่านักศึกษาหญิงทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาชายมีความคิดที่ว่าการที่ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนนั้นไม่ถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถในด้านเพศ โดยเฉพาะในผู้หญิงการกระทำดังกล่าวถือเป็นเรื่องเสียหายอย่างยิ่ง และจะเป็นสาเหตุของการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่นับวันยิ่งมีความรุนแรงมากขึ้นจนถึงขั้นเสียชีวิตได้ เช่น โรคเอดส์ ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีนัย เพ็ญวิศา (2542: 45) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับความสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหลายๆ คน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน

1.1 ครู หรืออาจารย์ โดยเฉพาะครู หรืออาจารย์ที่สอนเรื่องเพศศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง พยายามหาศึกษาความรู้พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา รู้จักติดตามสถานการณ์ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันอยู่เสมอ และสามารถให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำในเรื่องเพศแก่นักศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 วิธีสอน หรือเทคนิคการสอน ครูผู้สอนควรมีวิธีสอนหรือเทคนิคการ

สอนเพศศึกษาที่มีรูปแบบใหม่ๆ ที่น่าสนใจอยู่เสมอ เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียน เนื้อหาที่นำมาสอนต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน และในการสอนทุกครั้งควรสอดแทรกค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การให้นักศึกษาช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น

1.3 ผู้เรียน หรือนักศึกษา จะต้องมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อจะได้มีความรู้ในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยที่ไม่เข้าใจให้ถามกับครูอาจารย์ทันที นอกจากนี้ นักศึกษาควรตระหนักอยู่เสมอว่าตนคือคนไทย การมีค่านิยมทางเพศและการแสดงออกทางเพศให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

1.4 ครูควรเป็นกัลยาณมิตรแก่ลูกศิษย์ จัดเวลา หรือเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ

2. สถานศึกษา

2.1 ควรมีการบรรจุวิชาเพศศึกษาเข้าเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของสถานศึกษา โดยมีการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษาให้กับนักศึกษา

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมในเรื่องเพศ เช่น การจัดนิทรรศการในเรื่องเพศ, การเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงในเรื่องเพศมาบรรยายให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งชมรมดนตรี ชมรมศิลปะ ชมรมกีฬาประเภทต่างๆ และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.3 ส่งครู อาจารย์ผู้สอนสุขศึกษา หรือเพศศึกษาเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาทางด้านสุขศึกษาและเพศศึกษา ที่หน่วยงานต่างๆ จัดขึ้น

2.4 จัดโครงการแนะแนวสุขภาพในสถานศึกษา เป็นการแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพแก่นักศึกษา โดยครูสุขศึกษา หรือ ครูแนะแนว นอกจากนี้ อาจจะมีการอบรมผู้นำนักศึกษาด้านสุขภาพเพื่อให้คำแนะนำแก่นักศึกษาคนอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.5 ควรมีการจัดศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่นักศึกษาที่มีปัญหา อาจจะเป็นในรูปแบบของการรับปรึกษาปัญหาทางโทรศัพท์ (hot line)

2.6 การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ต้องจัดให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการศึกษา และอาคารสถานที่ไม่ควรจะมีมุมที่ลับตา

2.7 การสร้างหอพักในมหาวิทยาลัยควรแยกเป็นหอพักชายและหอพัก

หญิงมีกฎระเบียบที่เคร่งครัด เช่น ห้ามพาผู้อื่นเข้าในห้องพัก ห้ามดื่มสุราในห้องพัก เป็นต้น และมีอาจารย์ผู้ปกครองคอยดูแล ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นการป้องกันปัญหาทางเพศที่อาจเกิดขึ้นได้

3. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

3.1 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด และปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง

3.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรสร้างบรรยากาศในครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่น สามารถให้ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเรื่องเพศแก่บุตรหลานที่เป็นวัยรุ่นได้

4. รัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.1 รัฐบาล หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องเข้มงวดเอาผิดกับสถานเริงรมย์ที่ให้วัยรุ่น อายุต่ำกว่า 20 ปีเข้าไปในสถานที่เช่นนี้ นอกจากนี้ควรมีการกวดขันจับกุมสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่มีวางขายอยู่ทั่วไป เช่น หนังสือ วีซีดี และวีดีโอลามกต่างๆ

4.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อต่างๆ ควรมีการควบคุมสื่อมวลชนในการผลิตและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องเพศ ซึ่งปัจจุบันพบว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสม จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน เพื่อที่จะทำให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้อาจจะมีรูปแบบของการสัมภาษณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ในต่างประเทศมีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เป็นต้น

2. การศึกษาครั้งนี้มีการนำตัวแปรมาศึกษาน้อย ดังนั้นควรเพิ่มตัวแปรอื่นๆ เช่น สาขาวิชาของนักศึกษา รายได้ที่ได้รับ โครงสร้างครอบครัว และสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การศึกษาครั้งนี้มีการศึกษาเฉพาะกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัย
เอกชน ในส่วนภูมิภาคด้วยเพื่อที่จะทำให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในส่วนภูมิภาค

4. ในการศึกษาค่านิยมทางเพศครั้งนี้ได้ให้ความหมายของค่านิยมทางเพศกว้าง
เกินไป การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการระบุค่านิยมทางเพศที่ชัดเจน เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีคู่อรัก
ระหว่างเรียน ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัญญา แสงสุชาติ. การเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมระหว่างผู้ใหญ่และหนุ่มสาวในระดับ
การศึกษาสูงเกี่ยวกับครอบครัวและการสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516
- จรรยา ดวงแก้ว. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- จริยา ชัยวิรัตน์. การศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับเพศ การสมรส การเกิด ของนักเรียนหญิง
โรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- จันทน์รัฐ ทองศิริ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล,
2539.
- จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหิดล, 2531.
- จุฬารัตน์ หัวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- ชนิดา รัชชพลเมือง. สังคมวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2525.
- ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. การศึกษาความรู้และทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเจริญ
พันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัด
ขอนแก่น. วารสารอนามัย (2529) : 20 - 25.
- ชาย โพธิ์สีดา. วิเทศประชากร วัยรุ่นคือความหวังแห่งอนาคต. วารสารประชากรและการ
พัฒนา. (เมษายน 2538) : 3.

- ชวลีพร อินทรไพบุลย์. **ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- เต็มสิริ บุญยสิงห์. **การสร้างค่านิยมในสังคมไทย**. วารสารการวิจัยทางการศึกษา (มิถุนายน 2521) : 12 - 19.
- ทิตนา แชมมณี. **กระบวนการหาค่านิยม**. วารสารครุศาสตร์ 3 (สิงหาคม - กันยายน 2516) : 43 - 44.
- นภวรรณ มายะการ. **บทบาทของครูตามการรับรู้ของตนเองในการปลูกฝังค่านิยมอันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดจะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- บุปผา ลีมาบรรพ์. **การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- บัณฑิตราชสถาน. **พจนานุกรมทางสังคมไทย - อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร, 2530 : 238.
- บุญยศศักดิ์ แวงภักดี. **การรับรู้เกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ปวีณา สายสูง. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ประคอง กรวรรณสุด. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร, 2538.
- ประพิมพร อันพาพรหม. **การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประภาพรรณ โอภาสสวัสดิ์. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อนแต่งงานในเขตเมืองและชนบท**.

- การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. (2530) : 282 - 99.
- พวงพรรณ จันทร์ตรี. การศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตชุมชนหนึ่งของภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2523.
- เพ็ญแข ประจวบจักษ์ และอ้อมเดือน สดมณี. ค่านิยมของชาวชนบทไทย. กรุงเทพมหานคร, 2524.
- ระบาศวิตยา, กอง. **สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.
- รัชนี้ วิเศษสังข์. **จรรยาวิพากษ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา. **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา** (กันยายน 2541) : 27-39.
- วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิรัช ไชยประทุม. **ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการสวมถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ศิริพจน์ ฤกษ์สภาพ. **การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศระหว่างทหารเกณฑ์และนักศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ศรีพัทรา จาริวงศ์. **ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- ศรันย์ เพ็ญวิชา. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.5) จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

- สร้อยวลัย สุขดา. **การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค. **ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530**. (พฤศจิกายน 2530) : 2530.
- สาธาณสุข, กระทรวง. **สถิติสาธารณสุข**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.
- สาโรช บัวศรี. **จริยศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. **รายงานการศึกษา**. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541. ศูนย์สารสนเทศสำนักงานนโยบายแผนอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬามหาวิทยาลัย, 2541.
- สุชา จันท์เอม. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุชาดา สุวรรณคำ. **เพศสัมพันธ์วัยรุ่นอีสาน : ข้อค้นพบจากงานวิจัย**. **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มกราคม 2542) : 20-26**.
- สุชาติ และวรรณิ์ โสมประยูร. **เพศศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2541.
- สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. **ทัศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักศึกษาอาชีวะและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น**. **รายงานการวิจัย, 2540 : 1-50**.
- สุพัตรา สุภาพ. **สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุนา ชมพูทวีป. นิกร ดุสิตสินและคณะ. **การศึกษาความรู้ ทัศนคติ ประสพการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. **รายงานการวิจัย, 2530 : 31-36**.
- อรสม สุทธิสาคร. **เด็กพันธุ์ใหม่วัย X**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สารคดี, 2544.
- อัญชลี คติอนุรักษ์. **พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

ภาษาต่างประเทศ

- Hingson, R.W. Strunin, L., Berlin, B.M. and Heeren. T. "Beliefs about AIDS, use of alcohol and drugs, and unprotected sex among Massachusetts adolescents." **American Journal of Public Health** 80 (1990) : 295 -298.
- Jackson, D.L. 2001. An examination of the relationship between perceived belonging in adolescent female high- risk sexual behavior. **Dissertation Abstracts Online**. Available from: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp)
- Klanger, B.I.; T. ; and Ruusuvaara, L. "Sexual behavior among adolescents in Upsala, Sweden." **Journal of Adolescents Health** 14 (Sep 1993) : 468 - 474.
- Levey, S.R., et al. "Correlates of HIV risk among young adolescents in a large metropolitan midwestern Epcenter." **Journal of School Health** 65(1995) :28-32.
- Lindel, M.E; and Olsson, H.M. "Students opinions about sex education in Swedish school region." **Scand Journal Social Medical**14 (May - June 1993): 281 - 291.
- Mccoul, M.D. 1999. Personality traits of impulsivity and sensation seeking and their relation to high risk sexual behavior in males. **Dissertation Abstracts Online**. Available from: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp)
- Oh, MK., et al. "Sexual behavior and sexually and transmitted diseases among male adolescents in detention." **Sex Transm Dis**. n.p. 1994 : 127-132.
- Peeler, C.M. 2000. An analysis of the effect of a course designed to reduce the frequency of high-risk sexual behavior and heavy drinking. **Dissertation Abstracts Online**. Available from: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp)
- Shapiro Cohen, E.L. 2000. High risk sexual behavior in the context of alcohol use: an ntervention for college students. **Dissertation Abstracts Online**. Available from: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp)
- Sneddon,I ; and Klemer. J. "Sexual behavior and attitudes of university students in Northern Ireland." **Arch Sex Behav** 21 (1992) : 295-312.
- Traeen B, Lewin B. "Casual sex among Norwegian adolescents." **Arch Sex Behav** 21(1992) : 253 - 267.

Wiley D.C., James G. Ferney S. and Belver C.J. "Using the youth risk behavior survey to compare risk behaviors of Texas high school and college students.

Journal of School Health 67 (1997) : 45 - 49.

Williams, V.O. "Beliefs and opinions about condom use of African - American adolescent males 18 to 22 years of age." **Journal of Public Health** (1992).

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาทินี หอมสนิท อาจารย์พิเศษ ภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ประจำการ ภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ประจำการ ภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภิญโญ วิทวัสชุติกุล อาจารย์ประจำการ โรงเรียนสาธิตแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์วิภาวดี ลีมีงสวัสดิ์ อาจารย์ประจำการ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0699

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวณี หอมสนิท

ด้วย นายศักดิ์ สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างกรดำเนินการงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0701

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธทรัพย์

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0700

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0703

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภิญโญ วิพัชชุติกุล

ด้วย นายศักดิ์ดา สามมูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0702

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ยวิภาวดี ลีมีงสวัสดิ์

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขภาพศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0698

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยสิริเมธี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0667

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0695

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0693

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0692

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอบุความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูด นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูด ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0689

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามุด นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อยู่ในระหว่างการทำนิตงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามุด ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0690

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0688

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกริก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขภาพศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนิตงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0694

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาปริญญาโทวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0691

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขภาพศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาปริญญาโทเรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0697

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

19 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายศักดิ์ดา สามูล นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศักดิ์ดา สามูล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีวารี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม
เรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ
- ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ตรงกับความ
คิดเห็นและการปฏิบัติของนักศึกษา ข้อมูลทั้งหมดจะถือเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
ผลการสำรวจจะไม่มีทางพาดพิงถึงตัวนักศึกษา ครอบครัว หรือสถาบัน และไม่มีผลกระทบใดๆ
ต่อการเรียน หรือการดำเนินชีวิต(ไม่ต้องลงชื่อและนามสกุล)

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือจากนักศึกษามา ณ ที่นี้

ศักดา สามูล

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

(สำหรับผู้วิจัย)

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเติมข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

1. เพศ

() 1.ชาย

() 2.หญิง

2. ปัจจุบันอายุ.....ปี

3. ท่านได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจากใคร

() 1.บิดา-มารดา

() 2. ผู้ปกครอง

() 3. อื่นๆ(ระบุ).....

4. ท่านได้รับค่าใช้จ่ายประมาณเท่าใดในแต่ละเดือน (บาท/เดือน)

() 1. ต่ำกว่า 6,000 บาท

() 2. 6,000-7,500 บาท

() 3. 7,501-8,000 บาท

() 4. สูงกว่า 8,000 บาท

5. ที่พักในปัจจุบัน

() 1.พักกับบิดา-มารดา

() 2.พักกับผู้ปกครอง หรือ ญาติ

() 3.เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง

() 4.เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน

() 5.หอพักแยกชาย-หญิง

() 6.หอพักรวมชาย-หญิง

() 7. อื่นๆ(ระบุ).....

6. ท่านได้รับความรู้เรื่องเพศจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1.โรงเรียน

() 2.ตำราเรียน

() 3.โทรทัศน์

() 4.อินเทอร์เน็ต

() 5.สิ่งพิมพ์ต่างๆ

() 6.บิดา-มารดา

() 7.เพื่อนๆ

() 8.คูรัก

() 9. อื่นๆ(ระบุ).....

7. ท่านได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาครั้งแรกเมื่อท่านเรียนอยู่ในระดับใด

() 1.ประถมศึกษา

() 2.มัธยมศึกษาตอนต้น

() 3.มัธยมศึกษาตอนปลาย

() 4.มหาวิทยาลัย

8. เมื่อท่านมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศท่านปรึกษากับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1.บิดา-มารดา

() 2.ครู-อาจารย์

() 3.เพื่อน

() 4.ไม่ปรึกษาใคร

() 5. อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนที่ 2 ค่านิยมทางเพศ

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง ความเชื่อในเรื่องเพศที่มีลักษณะถาวร และส่งผลให้เกิดการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศไปตามความเชื่อในเรื่องเพศนั้นๆ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับค่านิยมของท่าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน					
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน					
3. ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน					
4. การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้					
5. ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น					
6. การเสียตัวของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย					
7. การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิง ถือเป็นสิ่งสำคัญ					
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย					
9. การขึ้นครุ หรือ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการ ถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ ปลอดภัย					
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์					
12. การมีคู่อีกหลายคนในเวลา เดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือก คู่ออกได้ดี					
13. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลาย คนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ					
14. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่าง เพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อ แสดงความสามารถในด้านเพศ					
15. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่ออน หลายคน ถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมี ความสามารถในด้านเพศ					
16. การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกจนถึง ขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่าง เปิดเผยในที่สาธารณะ					
17. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมี เพศสัมพันธ์เป็นการป้องกันที่ถูกวิธี เพื่อขจัดปัญหาและลดความเสี่ยง ต่อการเกิดโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์					
18. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมี เพศสัมพันธ์จะให้ความรู้สึก ทางเพศลดลง					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
19.การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการ คุมกำเนิดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น					
20.การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มี ความต้องการทางเพศมากขึ้น					
21.การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึก ตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์					
22.การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของ นักศึกษาในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับ ของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทย					
23.การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน นักศึกษาด้วยกันจะลดความเสี่ยง จากการติดเชื้อ และโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์					
24.ความไม่พร้อมและขาดการ ป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็น สาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึง ประสงค์และต้องการทำแท้ง					
25.สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะ กลัวผู้ปกครองจะทราบและอับอาย ผู้อื่นเรื่องการตั้งครรภ์					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อาทิเช่น การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สิ่งเสพติด การใช้สื่อ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเติมข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามการปฏิบัติของท่าน

1. ปัจจุบันท่านมีคูรักหรือไม่
 () 1.ไม่มี () 2.มี
2. ท่านมีคูรักครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
3. ท่านเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่
 () 1.ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 8) () 2.เคย
4. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
5. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ท่านดื่มคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
 () 1.สุรา () 2.เบียร์
 () 3.ไวน์ () 4.อื่นๆ(ระบุ).....
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของท่านมีสาเหตุมาจากข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
 () 1.คูรักชักชวน () 2.เพื่อนชักชวน
 () 3.อยากลอง () 4.อื่นๆ(ระบุ).....
7. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นจำนวนครั้งเท่าใด
 () 1.ครั้งเดียว () 2.นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
 () 3.บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4.เป็นประจำ(ทุกวัน)
 () 5.อื่นๆ(ระบุ).....
8. ท่านเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือไม่
 () 1.ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 13) () 2.เคย
9. ท่านไปเที่ยวสถานเริงรมย์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
10. สถานเริงรมย์ที่ท่านไปคือที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () 1.เชค () 2.ผับ
 () 3.คอกเทลเล้าท์,ไนท์คลับ () 4.อาบ อบ นวด
 () 5.อื่นๆ(ระบุ).....
11. การเที่ยวสถานเริงรมย์ของท่านมีสาเหตุมาจากข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)

- () 1. คู่รักชักชวน () 2. เพื่อนชักชวน
- () 3. อยากลอง () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
12. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นจำนวนครั้งเท่าใด
- () 1. ครั้งเดียว () 2. นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
- () 3. บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4. เป็นประจำ(ทุกวัน)
- () 5. อื่นๆ(ระบุ).....
13. ท่านเคยใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า , ยาอี หรือสารกระตุ้นต่างๆ หรือไม่
- () 1. ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 17) () 2. เคย
14. ท่านใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
15. การใช้สารเสพติดของท่านมีสาเหตุมาจากข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. คู่รักชักชวน () 2. เพื่อนชักชวน
- () 3. อยากลอง () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
16. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านใช้สารเสพติดเป็นจำนวนครั้งเท่าใด
- () 1. ครั้งเดียว () 2. นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
- () 3. บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4. เป็นประจำ(ทุกวัน)
- () 5. อื่นๆ(ระบุ).....
17. ท่านเคยดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือไม่
- () 1. ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 23) () 2. เคย
18. ท่านดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
19. การดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีสาเหตุมาจากข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. คู่รักชักชวน () 2. เพื่อนชักชวน
- () 3. อยากลอง () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
20. ประเภทของสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่ท่านดูคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. หนังสือ () 2. วิดีทัศน์ (วิดีโอ)
- () 3. โทรทัศน์ () 4. ภาพยนตร์
- () 5. อินเทอร์เน็ต () 6. อื่นๆ(ระบุ).....
21. ท่านได้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ซื้อ () 2. เข้าตามร้านที่ให้บริการ
- () 3. ยืมเพื่อน/คนรู้จัก () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
22. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นจำนวนครั้งเท่าใด
- () 1. ครั้งเดียว () 2. นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)

- () 3.บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4.เป็นประจำ(ทุกวัน)
 () 5.อื่นๆ(ระบุ).....
23. ท่านเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม หรือไม่
 () 1.ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 28) () 2.เคย
24. ท่านกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
25. การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามมีสาเหตุมาจากข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
 () 1.อยู่กันตามลำพัง 2 คน () 2.ความรักความใคร่
 () 3.เอาใจคู่อรัก () 4.อยากลองหาประสบการณ์
 () 5.ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ () 6.อื่นๆ(ระบุ).....
26. สถานที่ที่ท่านกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามคือที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
 () 1.สถานศึกษา () 2.ที่พัก
 () 3.โรงพยาบาลนตรี () 4.ที่สาธารณะ
 () 5.อื่นๆ(ระบุ).....
27. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามเป็นจำนวนครั้งเท่าใด
 () 1.ครั้งเดียว () 2.นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
 () 3.บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4.เป็นประจำ(ทุกวัน)
 () 5.อื่นๆ(ระบุ).....
28. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่
 () 1.ไม่เคย(ให้นักศึกษาหยุดทำแล้วส่งแบบสอบถามคืน) () 2.เคย
29. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
30. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับใคร
 () 1.คู่อรัก () 2.เพื่อน
 () 3.หญิง/ชายขายบริการทางเพศ () 4.อื่นๆ(ระบุ)
31. การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของท่านมีสาเหตุมาจากข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
 () 1.อยากลอง () 2.คู่อรักชักชวน
 () 3.มีความต้องการทางเพศ () 4.เป็นการแสดงความรักที่มีต่อกัน
 () 5.เพื่อผูกมัดฝ่ายตรงข้าม () 6.โดนบังคับ
 () 7.อื่นๆ(ระบุ).....
32. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์เป็นจำนวนครั้งเท่าใด
 () 1.ครั้งเดียว () 2.นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
 () 3.บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4.เป็นประจำ(ทุกวัน)

- () 5. อื่นๆ(ระบุ).....
33. ปัจจุบันท่านมีคู่เพศสัมพันธ์จำนวน.....คน
34. สถานที่ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์คือที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ที่พัก () 2. โรงแรม
- () 3. สถานศึกษา () 4. ที่สาธารณะ
- () 5. อื่นๆ(ระบุ).....
35. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายที่ขายบริการทางเพศหรือไม่
- () 1. ไม่เคย(ข้ามไปข้อ 38) () 2. เคย
36. ระยะ 3 เดือนที่ผ่านมาท่านมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศกี่ครั้ง
- () 1. ครั้งเดียว () 2. นานๆครั้ง(1-2 ครั้ง/เดือน)
- () 3. บ่อยครั้ง(1-2 ครั้ง/สัปดาห์) () 4. เป็นประจำ(ทุกวัน)
- () 5. อื่นๆ(ระบุ).....
37. ท่านใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศหรือไม่
- () 1. ไม่ใช้ () 2. ใช้ทุกครั้ง
- () 3. ใช้เป็นบางครั้ง () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
38. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์มีการคุมกำเนิดหรือไม่
- () 1. ไม่มี(ข้ามไปข้อ 40) () 2. มีทุกครั้ง
- () 3. มีเป็นบางครั้ง () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
39. วิธีการคุมกำเนิดที่ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้คือวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. ถุงยางอนามัย () 2. ยาเม็ดคุมกำเนิด
- () 3. หลั่งอสุจินอกช่องคลอด () 4. อื่นๆ(ระบุ).....
40. ท่านเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่
- () 1. ไม่เคย () 2. เคย
41. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยมีการตั้งครรภ์หรือไม่
- () 1. ไม่เคย () 2. เคย
42. เมื่อมีการตั้งครรภ์ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยมีการทำแท้งหรือไม่
- () 1. ไม่เคย () 2. เคย

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

ลักษณะข้อความที่แสดงค่านิยมด้านบวกและด้านลบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ลักษณะข้อความที่แสดงค่านิยมด้านบวกและด้านลบ

ข้อความ	ลักษณะข้อความ
1. การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน	ลบ
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงความจริงใจในความรักที่มีต่อกัน	ลบ
3. ผู้หญิงและผู้ชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน	บวก
4. การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับกันได้	ลบ
5. ผู้ชายต้องการแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นสาวบริสุทธิ์เท่านั้น	บวก
6. การเสียชีวิตของผู้หญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย	บวก
7. การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญ	บวก
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย	บวก
9. การขึ้นครุหรือการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงชายบริการถือเป็นเรื่องปกติของผู้ชายไทย	ลบ
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย	บวก
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์	ลบ
12. การมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสในการเลือกคู่ครองได้ดี	ลบ
13. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ	ลบ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	ลักษณะข้อความ
14. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลาย คนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถ ในด้านเพศ	ลบ
15. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคน ถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถใน ด้านเพศ	ลบ
16. การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักจนถึงขั้นกอดจูบ เป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	ลบ
17. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ เป็นการป้องกันที่ถูกต้อง เพื่อขจัดปัญหา และลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์	บวก
18. การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะ ทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง	ลบ
19. การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิด อย่างเดียวเท่านั้น	ลบ
20. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการทางเพศ มากขึ้น	ลบ
21. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมี เพศสัมพันธ์	ลบ
22. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของนักศึกษา ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ใน สังคมไทย	ลบ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	ลักษณะข้อความ
23. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษา ด้วยกันจะลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	ลบ
24. ความไม่พร้อมและขาดการป้องกันในการมี เพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง	บวก
25. สาเหตุที่นักศึกษาทำแท้งเพราะกลัว ผู้ปกครองจะทราบและอับอายผู้อื่นเรื่อง การตั้งครรภ์	ลบ

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายศักดิ์ดา สามูล เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ 31 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2522 ที่อำเภอ
นาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2
สาขาการสอนวิชาเฉพาะ วิชาเอกสุขศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543
และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย